

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
	I Informācija	
	Tiesa	
	TIESA	
2006/C 10/01	Tiesas Spriedums (virspalāta) 2005. gada 8. novembrī lietā C-293/02 (Royal Court of Jersey lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Jersey Produce Marketing Organisation Ltd pret States of Jersey u.c. (Tiesiskais regulējums attiecībā uz Džersijā audzēto kartupeļu eksportu uz Apvienoto Karalisti — 1972. gada Pievienošanās akts — Protokols Nr. 3 attiecībā uz Normandijas salām un Menas salu — Regula Nr. 706/73 — EKL 23., 25. un 29. pants — Maksājumi ar muitas nodoklim līdzvērtīgu iedarbību — Pasākumi ar kvantitatīvajiem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību)	1
2006/C 10/02	Tiesas Spriedums (pirmā palāta) 2005. gada 10. novembrī lietā C-307/03 Itālijas Republika pret Eiropas Kopienu Komisiju (ELVGF — Grāmatojumu noskaidrošana — Lēmums 2003/364/EK — Laukaugi — Pārbaudes uz vietas — To atbalstu atgūšana, kas ir izmaksāti par platībām, par kurām nevar saņemt atbalstu — Nepatiesas deklarācijas)	2
2006/C 10/03	Tiesas Spriedums (pirmā palāta) 2005. gada 10. novembrī lietā C-432/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Portugāles Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — EKL 28. un 30. pants — Direktīva 89/106/EEK — Lēmums 3052/95/EK — Valsts atbilstības noteikšanas procedūra — Citās dalībvalstīs izdotu atbilstības sertifikātu neatzīšana — Būvizstrādājumi)	2
2006/C 10/04	Tiesas Spriedums (virspalāta) 2005. gada 8. novembrī lietā C-443/03 (Hoge Raad der Nederlanden lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Götz Leffler pret Berlin Chemie AG (Tiesu sadarbība civillietās — Tiesas un ārpustiesas dokumentu izsniegšana — Tiesību akta tulkojuma trūkums — Sekas)	2
2006/C 10/05	Tiesas Spriedums (pirmā palāta) 2005. gada 10. novembrī lietā C-29/04 Eiropas Kopienu Komisija pret Austrijas Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīvas 92/50/EEK 8. pants, 11. panta 1. punkts un 15. panta 2. punkts — Procedūras valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanai — Līgums par atkritumu apglabāšanu — Uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu neesamība)	3
2006/C 10/06	Tiesas Spriedums (pirmā palāta) 2005. gada 10. novembrī lietā C-197/04 Eiropas Kopienu Komisija pret Vācijas Federatīvo Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Nodokļi, kas uzlikti tabakas izstrādājumu patēriņam — Dažāda cigarešu un tabakas rulliņu "West Single Packs" aplikšana ar nodokļiem)	3

2006/C 10/07	Tiesas Spriedums (otrā palāta) 2005. gada 10. novembrī lietā C-316/04 (College van Beroep voor het bedrijfsleven lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie pret College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (Atļauja laist tirgū augu aizsardzības līdzekļus un biocīdos produktus — Direktīva 91/414/EEK — 8. pants — Direktīva 98/8/EK — 16. pants — Dalībvalstu pilnvaras pārejas periodā)	4
2006/C 10/08	Tiesas Spriedums (ceturtā palāta) 2005. gada 10. novembrī lietā C-385/04 Eiropas Kopienu Komisija pret Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/16/EK — Eiropas dzelzceļu tīkli — Eiropas parasto dzelzceļu sistēmas savstarpējā izmantojamība — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	4
2006/C 10/09	Tiesas Rīkojums (sestā palāta) 2005. gada 15. septembrī lietā C-112/04 P Marlines SA pret Eiropas Kopienu Komisiju (Apelācija — EK līguma 85. panta 1. punkts (pēc grozījumiem EKL 81. panta 1. punkts) — Konkurence — Nolīgumi — Starp uzņēmumiem noslēgti nolīgumi — Pierādījums par uzņēmuma dalību pret konkurenci vērstās uzņēmumu sanāksmēs)	5
2006/C 10/10	Tiesas Rīkojums (ceturtā palāta) 2005. gada 6. oktobrī Lietā C-328/04 (Fővárosi Bíróság lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālproceess pret Attila Vajnai (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nediskriminācijas principa interpretācija — Valsts tiesību norma, ar ko, nosakot kriminālvajāšanu, aizliedz plašā sabiedrībā izmantot emblēmu, kurā attēlota sarkana piecstaru zvaigzne — Tiesas kompetences neesamība)	5
2006/C 10/11	Tiesas Rīkojums (piektā palāta) 2005. gada 16. septembrī Lietā C-342/04 P Jürgen Schmoldt u.c. pret Eiropas Kopienu Komisiju (Apelācija — Būvizrādājumi — Saskaņotas normas un tehniskā reglamentācija — Siltumizolācijas standarti)	5
2006/C 10/12	Tiesas Rīkojums (trešā palāta) 2005. gada 13. oktobrī Lietā C-2/05 SA Names BV pret Eiropas Kopienu Komisiju (Pieteikums par atļauju (prasības nodrošināšanai) veikt mantas, kas atrodas pie Eiropas Kopienu Komisijas, apķīlāšanu)	6
2006/C 10/13	Tiesas Rīkojums (trešā palāta) 2005. gada 13. oktobrī lietā C-3/05 SA Kazahstānas Republikas Statistikas pārvalde pret Eiropas Kopienu Komisiju (Pieteikums par atļauju veikt mantas, kas atrodas pie Eiropas Kopienu Komisijas, apķīlāšanu)	6
2006/C 10/14	Tiesas Rīkojums (trešā palāta) 2005. gada 13. oktobrī lietā C-4/05 SA Alt Ylmy — Ömümcilik Paydarlar Jemgyyeti pret Eiropas Kopienu Komisiju (Pieteikums par atļauju veikt mantas, kas atrodas pie Eiropas Kopienu Komisijas, apķīlāšanu)	7
2006/C 10/15	Tiesas Rīkojums (piektā palāta) 2005. gada 6. oktobrī Lietā C-256/05 (Telekom-Control-Kommission lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Telekom Austria AG, bijusī Post & Telekom Austria AG (Prejudiciālie jautājumi — Tiesas kompetence — Vēršanās Tiesā — Elektroniskā sarakste — Tīkli un pakalpojumi — Kopienas tiesiskais regulējums — Tranzītpakalpojumu tirgus)	7
2006/C 10/16	Lietā C-368/05 P: Apelācija, ko 2005. gada 5. oktobrī ierosināja Polyelectrolyte Producers Group par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2005. gada 22. jūlija rīkojumu lietā T-376/04 Polyelectrolyte Producers Group/Eiropas Savienības Padome un Eiropas Kopienu Komisija	7
2006/C 10/17	Lietā C-371/05: Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 7. oktobrī	8

2006/C 10/18	Apvienotās lietas C-376/05 un C-377/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Bundesgerichtshof 2005. gada 26. jūlija rīkojumiem lietās A. Brünsteiner GmbH (C-376/05) un Autohaus Hilgert (C-377/05) pret Bayerische Motorenwerke AG	8
2006/C 10/19	Lieta C-380/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Consiglio di Stato 2005. gada 19. aprīļa rīkojumu lietā Centro Europa 7 pret Ministero delle Comunicazioni e Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Direzione Generale Autorizzazioni e Concessioni Ministero delle Comunicazioni	9
2006/C 10/20	Lieta C-381/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar cour d'appel de Bruxelles 2005. gada 13. oktobra spriedumu lietā De Landtsheer Emmanuel SA pret Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, saisinājumā CIVC, un Veuve Clicquot Ponsardin SA	10
2006/C 10/21	Lieta C-383/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Cour de cassation de Belgique 2005. gada 7. oktobra lēmumu lietā Raffaele Talotta pret État belge	11
2006/C 10/22	Lieta C-386/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Oberster Gerichtshof 2005. gada 28. septembra lēmumu lietā Color Drack GmbH pret Lexx International Vertriebs GmbH	11
2006/C 10/23	Lieta C-389/05: Prasība pret Francijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 27. oktobrī	12
2006/C 10/24	Lieta C-391/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Finanzgericht Hamburg 2005. gada 30. augusta lēmumu lietā Jan de Nul N.V. pret Hauptzollamt Oldenburg	12
2006/C 10/25	Lieta C-392/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Simvoulio tis Epikrateias 2005. gada 30. jūnija rīkojumu lietā Alevizos pret Ypourgos Oikonomikon	13
2006/C 10/26	Lieta C-393/05: Prasība pret Austrijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 4. novembrī	13
2006/C 10/27	Lieta C-395/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunale di Viterbo 2005. gada 25. oktobra rīkojumu krimināllietā pret Antonello D'Antonio u.c.	14
2006/C 10/28	Lieta C-397/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunale di Palermo 2005. gada 19. oktobra rīkojumu krimināllietā pret Maria Grazia Di Maggio un Salvatore Buccola	14
2006/C 10/29	Lieta C-403/05: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Eiropas Parlaments iesniedza 2005. gada 17. novembrī	14
2006/C 10/30	Lieta C-404/05: Prasība pret Vācijas Federatīvo Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 17. novembrī	15
2006/C 10/31	Lieta C-409/05: Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 21. novembrī	16
2006/C 10/32	Lieta C-414/05: Prasība pret Francijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 23. novembrī	16
2006/C 10/33	Lieta C-416/05: Prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 24. novembrī	17

2006/C 10/34	Lieta C-417/05 P: Apelācija, ko 2005. gada 24. novembrī ierosināja Eiropas Kopienu Komisija par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2005. gada 13. septembra spriedumu lietā T-272/03 M.D. Fernández Gómez/Eiropas Kopienu Komisija	17
2006/C 10/35	Lieta C-424/05 P: Apelācija, ko 2005. gada 29. novembrī ierosināja Eiropas Kopienu Komisija par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2005. gada 13. septembra spriedumu lietā T-72/04 S. Hosman-Chevalier/Eiropas Kopienu Komisija	18
	PIRMĀS INSTANCES TIESA	
2006/C 10/36	Apelācijas palāta	19
2006/C 10/37	Lieta T-154/03: Pirmās instances tiesas 2005. gada 17. novembrī spriedums — Biofarma/ITSB (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Agrākas vārdiskas valsts preču zīmes “ARTEX” — Kopienas vārdiskas preču zīmes “ALREX” reģistrācijas pieteikums — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	19
2006/C 10/38	Lieta T-275/03: Pirmās instances tiesas 2005. gada 9. novembra spriedums — Focus Magazin Verlag/ITSB (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “Hi-FOCuS” reģistrācijas pieteikums — Valsts agrāka vārdiska preču zīme “FOCUS” — Apelāciju padomes kompetences apjoms, izskatot apelāciju — Apelāciju padomei iesniegto faktu novērtēšana)	19
2006/C 10/39	Lieta T-145/04: Pirmās instances tiesas 2005. gada 15. novembra spriedums — Righini/Komisija (Ierēdņi — Pagaidu darbinieki — Iecelšana kategorijā un klasē — Paaugstināšana karjeras kategorijā)	20
2006/C 10/40	Lieta T-28/02: Pirmās instances tiesas 2005. gada 17. oktobra rīkojums — First Data u. c. pret Eiropas Kopienu Komisiju (Konkurence — EKL 81. pants — VISA maksājumu karšu sistēma — “Nav apkalpošanas bez izdošanas” noteikums — Likumīguma apliecinājums — Noteikuma atcelšana tiesvedības laikā — Interese prasības iesniegšanā — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	20
2006/C 10/41	Lieta T-124/04: Pirmās instances tiesas 2005. gada 26. oktobrī rīkojums — Ouariachi pret Komisiju (Prasība par zaudējumu atlīdzību — Kopienas ārpuslīgumiskā atbildība — Zaudējumi, kurus radījis darbinieks, pildot savas funkcijas — Cēloniskas saiknes neesamība)	21
2006/C 10/42	Lieta T-89/05: Pirmās instances tiesas 2005. gada 27. oktobra rīkojums — GAEC Salat/Komisija (Prasība sakarā ar bezdarbību — Sūdzība par aizsargāto cilmes vietas nosaukumu “Salers” — Regula (EK) Nr. 828/2003 — Komisijas nostājas pieņemšana — Acīmredzama nepieņemamība)	21
2006/C 10/43	Lieta T-374/05: Prasība, kas celta 2005. gada 6. oktobrī — Schierhorst/Komisija	21
2006/C 10/44	Lieta T-377/05: Prasība, kas celta 2005. gada 5. oktobrī — Seegmuller/Komisija	22
2006/C 10/45	Lieta T-378/05: Prasība, kas celta 2005. gada 7. oktobrī — Marenco/Komisija	22
2006/C 10/46	Lieta T-379/05: Prasība, kas celta 2005. gada 14. oktobrī — Zuffa/ITSB	23
2006/C 10/47	Lieta T-380/05: Prasība, kas celta 2005. gada 10. oktobrī — Buendía Sierra pret Komisiju	24
2006/C 10/48	Lieta T-381/05: Prasība, kas celta 2005. gada 10. oktobrī — Di Bucci pret Komisiju	24
2006/C 10/49	Lieta T-386/05: Prasība, kas celta 2005. gada 10. oktobrī — Wilms pret Komisiju	25

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (turpinājums)	Lappuse
2006/C 10/50	Lieta T-387/05: Prasība, kas celta 2005. gada 13. oktobrī — <i>Chatziioannidou</i> /Komisija	25
2006/C 10/51	Lieta T-388/05: Prasība, kas celta 2005. gada 20. oktobrī — <i>Grünheid</i> /Komisija	26
2006/C 10/52	Lieta T-389/05: Prasība, kas celta 2005. gada 20. oktobrī — <i>Ole Eistrup</i> pret Eiropas Parlamentu	26
2006/C 10/53	Lieta T-393/05: Prasība, kas celta 2005. gada 17. oktobrī — <i>Pickering</i> /Komisija	27
2006/C 10/54	Lieta T-394/05: Prasība, kas celta 2005. gada 17. oktobrī — <i>Valero Jordana</i> pret Komisiju	27
2006/C 10/55	Lieta T-398/05: Prasība, kas celta 2005. gada 7. novembrī — <i>Tesoka</i> /Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonds	28
2006/C 10/56	Lieta T-399/05: Prasība, kas celta 2005. gada 21. oktobrī — <i>Wils</i> /Eiropas Parlaments	28
2006/C 10/57	Lieta T-403/05: Prasība, kas celta 2005. gada 15. novembrī — <i>MyTravel</i> /Komisija	29
2006/C 10/58	Lieta T-406/05: Prasība, kas celta 2005. gada 9. novembrī — <i>Alessandro Cavallaro</i> /Komisija	30
<hr/>		
	II <i>Sagatavošanas dokumenti</i>	
	.....	
<hr/>		
	III <i>Paziņojumi</i>	
2006/C 10/59	Tiesas pēdējā publikācija <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 330, 24.12.2005.	31

I

(Informācija)

TIESA

TIESA

TIESAS SPRIEDUMS

(virspalāta)

2005. gada 8. novembrī

lietā C-293/02 (Royal Court of Jersey lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Jersey Produce Marketing Organisation Ltd pret States of Jersey u.c. ⁽¹⁾

(Tiesiskais regulējums attiecībā uz Džersijā audzēto kartupeļu eksportu uz Apvienoto Karalisti — 1972. gada Pievienošanās akts — Protokols Nr. 3 attiecībā uz Normandijas salām un Menas salu — Regula Nr. 706/73 — EKL 23., 25. un 29. pants — Maksājumi ar muitas nodoklim līdzvērtīgu iedarbību — Pasākumi ar kvantitatīvajiem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību)

(2006/C 10/01)

(tiesvedības valoda — angļu)

Lietā C-293/02 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Royal Court of Jersey (Normandijas salas) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2002. gada 5. augustā un kas Tiesā reģistrēts 2002. gada 13. augustā, tiesvedībā **Jersey Produce Marketing Organisation Ltd** pret **States of Jersey, Jersey Potato Export Marketing Board, Top Produce Ltd, Fairview Farm Ltd**, Tiesa (virspalāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [V. Skouris], palātas priekšsēdētāji K. V. A. Timmermans [C. W. A. Timmermans], A. Ross [A. Rosas], J. Malenovskis [J. Malenovsky], tiesneši Ž. P. Puisošē [J.-P. Puissochet], R. Šintgens [R. Schintgen], N. Kolnerika [N. Colneric] (referente), S. fon Bārs [S. von Bahr], Dž. Arestis [G. Arestis], un E. Borgs-Bartets [A. Borg Barthet], M. Ilesičs [M. Ilesič], J. Klučka [J. Klucka] un U. Lehmuss [U. Lohmus], ģenerālvokāts F. Ležē [P. Léger], sekretāre M. F. Kontē [M.-F. Contet], galvenā administratore, 2005. gada 8. novembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

Dānijas Karalistes, Īrijas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes pievienošanās nosacījumiem un Līgumu pielāgojumiem, ir jāinterpretē tādējādi, ka šie noteikumi iestājas pret tādu tiesisko regulējumu kā pamata lietā, kas:

— no vienas puses, aizliedz, pārkāpuma gadījumā paredzot sodu, Džersijas ražotājiem piedāvāt eksportēšanai vai eksportēt kartupeļus uz Apvienoto Karalisti, ja viņi nav reģistrējušies tādā organizācijā kā Jersey Potato Export Marketing Board un nav noslēguši tirdzniecības līgumu ar šo organizāciju, tostarp norādot platības, kuras var atvēlēt eksportam paredzētajai ražai, kā arī personas, kurām atļauts to iegādāties, un,

— no otras puses, aizliedz, pārkāpuma gadījumā tāpat paredzot sodu, visām tirdzniecības organizācijām veikt minēto eksportēšanu, ja tās nav noslēgušas vadības līgumu ar minēto organizāciju, norādot tostarp pārdevējus, no kuriem tās var iegādāties preces.

2) EKL 23. pants savienojumā ar EKL 25. pantu, kā arī Protokola Nr. 3 1. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka tie iestājas pret tādu tiesisko regulējumu kā pamata lietā, kas piešķir tādai organizācijai kā Jersey Potato Export Marketing Board tiesības uzlikt Džersijas kartupeļu audzētājiem par pienākumu veikt maksājumu, kura apmērs tiek noteikts, ņemot vērā attiecīgo personu izaudzēto kartupeļu daudzumu, kas tiek eksportēti uz Apvienoto Karalisti.

3) Kopienas tiesības iestājas pret tādu maksājumu, kas iekasēts vienādos apstākļos, bet kura apmēru minētā organizācija nosaka, pamatojoties uz lauksaimniecības platību, ko attiecīgās personas atvēlējušas kartupeļu audzēšanai, ciktāl ieņēmumi no šīs ražas tiek izmantoti minētās organizācijas darbību finansēšanai, pārkāpjot EKL 29. pantu.

⁽¹⁾ 1 OV C 247, 12.10.2002.

1) EKL 29. pants savienojumā ar 1. pantu Protokolā Nr. 3 attiecībā uz Normandijas salām un Menas salu, kas pievienots Aktam par

TIESAS SPRIEDUMS

(pirmā palāta)

2005. gada 10. novembrī

lietā C-307/03 Itālijas Republika pret Eiropas Kopienų Komisiju ⁽¹⁾**(ELVGF — Grāmatojumu noskaidrošana — Lēmums 2003/364/EK — Laukaugi — Pārbaudes uz vietas — To atbalstu atgūšana, kas ir izmaksāti par platībām, par kurām nevar saņemt atbalstu — Nepatiesas deklarācijas)**

(2006/C 10/02)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Lietā C-307/03 par prasību atcelt tiesību aktu atbilstoši EKL 230. pantam, ko 2003. gada 18. jūlijā cēla Itālijas Republika (pārstāvji — I. M. Braguglia un M. Fiorilli) pret Eiropas Kopienų Komisiju (pārstāvji — C. Cattabriga un L. Visaggio), Tiesa (pirmā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Jann (referents), tiesneši J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, E. Juhász un M. Ilešič, ģenerālvokāte J. Kokott, sekretārs R. Grass, 2005. gada 10. novembrī ir pasludinājusī spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Itālijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 226, 20.09.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(pirmā palāta)

2005. gada 10. novembrī

lietā C-432/03 Eiropas Kopienų Komisija pret Portugāles Republiku ⁽¹⁾**(Valsts pienākumu neizpilde — EKL 28. un 30. pants — Direktīva 89/106/EEK — Lēmums 3052/95/EK — Valsts atbilstības noteikšanas procedūra — Citās dalībvalstīs izdotu atbilstības sertifikātu neatzīšana — Būvizrādājumi)**

(2006/C 10/03)

(tiesvedības valoda — portugāļu)

Lietā C-432/03 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2003. gada 10. oktobrī cēla Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvis — A. Caeiros [A. Caeiros]) pret Portugāles Republiku (pārstāvis — L. Fernandes [L. Fernandes], kam palīdz N. Ruiss [N. Ruiz], *advogado*), Tiesa (pirmā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Jann [P. Jann], tiesneši K. Šimans [K. Schiemann],

N. Kolnerika [N. Colneric], K. Lēnartss [K. Lenaerts] (referents) un E. Juhāss [E. Juhász], ģenerālvokāts L. A. Hēlhuds [L. A. Geelhoed], sekretāre M. Ferreira [M. Ferreira], galvenā administratore, 2005. gada 10. novembrī ir pasludinājusī spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) saskaņā ar 17. pantu Vispārējos pilsētībūvniecības noteikumus, kas pieņemti ar 1951. gada 7. augusta Likumu Nr. 38/382, neatzīstot atbilstības pārbaudes procedūrā citā dalībvalstī izdotus no citām dalībvalstīm importētu polietilēna cauruļu atbilstības sertifikātus un par šādu pasākumu neinformējot Eiropas Kopienų Komisiju, Portugāles Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 28. un 30. pants, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 13. decembra Lēmuma Nr. 3052/95/EK, ar ko nosaka informācijas apmaiņas procedūru par valsts pasākumiem, atkāpjoties no preču brīvas aprites principa Kopienā, 1. pants un 4. panta 2. punkts;
- 2) Portugāles Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 304, 13.12.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(virspalāta)

2005. gada 8. novembrī

lietā C-443/03 (Hoge Raad der Nederlanden lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Götz Leffler pret Berlin Chemie AG ⁽¹⁾**(Tiesu sadarbība civillietās — Tiesas un ārpus tiesas dokumentu izsniegšana — Tiesību akta tulkojuma trūkums — Sekas)**

(2006/C 10/04)

(tiesvedības valoda — holandiešu)

Lietā C-443/03 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 68. un 234. pantam, ko Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2003. gada 17. oktobrī un kas Tiesā reģistrēts 2003. gada 20. oktobrī, tiesvedībā Götz Leffler pret Berlin Chemie AG, Tiesa (virspalāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [V. Skouris], palātas priekšsēdētāji P. Janns [P. Jann], K. V. A. Timmermans [C.W.A. Timmermans], A. Ross [A. Rosas] (referents) un J. Malenovskis [J. Malenovsky], tiesneši S. fon Bārs [S. von Bahr], H. N. Kunja Rodrigess [J.N. Cunha Rodrigues], R. Silva de Lapuerta [R. Silva de Lapuerta], K. Lēnartss [K. Lenaerts], E. Juhāss [E. Juhász], Dž. Arestis [G. Arestis], E. Borgs-Bartets [A. Borg Barthet] un M. Ilešičs [M. Ilešič], ģenerālvokāts K. Štiksa-Hakla [C. Stix-Hackl], sekretāre M. Ferreira [M. Ferreira], galvenā administratore, 2005. gada 8. novembrī ir pasludinājusī spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1. Padomes 2000. gada 29. maija Regulas (EK) Nr. 1348/2000 par tiesas un ārpustiesas civillietu un komercietu dokumentu izsniegšanu Eiropas Savienības dalībvalstīs 8. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja dokumenta adresāts atsakās saņemt dokumentu tādēļ, ka tas nav sagatavots saņēmējas dalībvalsts oficiālajā valodā vai izdevējas dalībvalsts valodā, ko šis adresāts saprot, nosūtītājs var šo situāciju labot, nosūtot pieprasīto tulkojumu.
2. Padomes 2000. gada 29. maija Regulas (EK) Nr. 1348/2000 8. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja dokumenta adresāts atsakās saņemt dokumentu izsniegšanai tādēļ, ka tas nav sagatavots saņēmējas dalībvalsts valodā vai izdevējas dalībvalsts valodā, ko šis adresāts saprot, tulkojums ir nosūtāms pēc iespējas ātrāk atbilstoši noteikumiem, ko paredz Regula.

Lai atrisinātu problēmas, kas ir saistītas ar veidu, kādā ir nosūtāms trūkstošais tulkojums, kas nav paredzēts Regulā, kuru Tiesa ir interpretējusi, valsts tiesai ir jāpiemēro atbilstošie valsts procesuālie noteikumi, cenšoties nodrošināt pilnu Regulas Nr. 1348/2000 efektivitāti, ievērojot tās mērķi.

(¹) 1 OV C 304, 13.12.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(pirmā palāta)

2005. gada 10. novembrī

lietā C-29/04 Eiropas Kopienu Komisija pret Austrijas Republiku (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīvas 92/50/EEK 8. pants, 11. panta 1. punkts un 15. panta 2. punkts — Procedūras valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanai — Līgums par atkritumu apglabāšanu — Uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu neesamība)

(2006/C 10/05)

(tiesvedības valoda — vācu)

Lietā C-29/04 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2004. gada 28. janvārī cēla Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — K. Vīdners [K. Wiedner]) pret Austrijas Republiku (pārstāvis — M. Frūmans [M. Fruhmann]), Tiesa (pirmā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [P. Jann], tiesneši K. Šimans [K. Schiemann] (referents), H. N. Kunja Rodrigess [J. N. Cunha Rodrigues], K. Lēnartss [K. Lenaerts] un M. Ilesičs [M. Ilesič], ģenerālvokāts L. A. Hēlhuds [L. A. Geelhoed], sekretārs

R. Grass [R. Grass], 2005. gada 10. novembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) noslēdzot līgumu par atkritumu apglabāšanu, neievērojot procedūras un līguma izsludināšanas noteikumus, ko paredz Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvas 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanai 8. pants, 11. panta 1. punkts un 15. panta 2. punkts, Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- 2) Austrijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 71, 20.03.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(pirmā palāta)

2005. gada 10. novembrī

lietā C-197/04 Eiropas Kopienu Komisija pret Vācijas Federatīvo Republiku (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Nodokļi, kas uzlikti tabakas izstrādājumu patēriņam — Dažāda cigarešu un tabakas rullīšu “West Single Packs” aplikšana ar nodokļiem)

(2006/C 10/06)

(tiesvedības valoda — vācu)

Lietā C-197/04 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2004. gada 30. aprīlī cēla Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — K. Gross) pret Vācijas Federatīvo Republiku (pārstāvji — C.-D. Quassowski, A. Tiemann un U. Forsthoff), Tiesa (pirmā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [P. Jann], tiesneši K. Lēnartss [K. Lenaerts], E. Juhāss [E. Juhász], M. Ilesičs [M. Ilesič] un E. Levits (referents), ģenerālvokāts F. Dž. Džeikobss [F. G. Jacobs], sekretārs M. Ferreira [M. Ferreira], galvenā administratore, 2005. gada 10. novembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) Vācijas Federatīvā Republika, piemērojot tabakas rullīšiem, ko pārdod ar nosaukumu “West Single Packs”, nodokļa likmi, kas uzlikta sasmalcinātai tabakai cigarešu tīšanai, nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Padomes 1995. gada 27. novembra Direktīvas 95/59/EK par nodokļiem, kas nav apgrozījuma nodokļi un kas uzlikti tabakas izstrādājumu patēriņam, 4. panta 1. punkta b) apakšpunkts un Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvas 92/79/EEK par nodokļu saskaņošanu cigaretēm 2. panta pirmā daļa.

2) Vācijas Federatīvā Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 168, 26.06.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(otrā palāta)

2005. gada 10. novembrī

lietā C-316/04 (College van Beroep voor het bedrijfsleven lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie pret College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (¹)

(Atļauja laist tirgū augu aizsardzības līdzekļus un biocīdos produktus — Direktīva 91/414/EEK — 8. pants — Direktīva 98/8/EEK — 16. pants — Dalībvalstu pilnvaras pārejas periodā)

(2006/C 10/07)

(tiesvedības valoda — holandiešu)

Lietā C-316/04 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2004. gada 22. jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2004. gada 26. jūlijā, tiesvedībā Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie pret College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen, Tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermans [C. W. A. Timmermans], tiesneši J. Makarčiks [J. Makarczyk], R. Šintgens [R. Schintgen], Dž. Arestis [G. Arestis] un J. Klučka [J. Klučka] (referents), ģenerālvokāts F. Dž. Džeikobss [F. G. Jacobs], sekretāre M. Ferreira [M. Ferreira], galvenā administratore, 2005. gada 10. novembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolūtvā daļa ir šāda:

1) Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīvas 98/8/EEK par biocīdo produktu laišanu tirgū 16. panta 1. punkts ir interpretējams tādā veidā, ka tas nerada pienākumu "atturēties no jebkāda veida darbības". EKL 10. panta otrā daļa un 249. panta trešā daļa, kā arī Direktīva 98/8 tomēr paredz, ka šīs direktīvas 16. panta 1. punktā paredzētajā pārejas periodā dalībvalstis atturas pieņemt tādus noteikumus, kas varētu būtiski kavēt sasniegt tajā paredzēto rezultātu;

2) Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvas 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū 8. panta 2. punkts ir interpretējams tā, ka gadījumā, ja dalībvalsts atļauj savā teritorijā

laist tirgū augu aizsardzības līdzekļus, kas satur aktīvās vielas, kuras nav paredzētas minētās direktīvas I pielikumā, un kas tirgū bija pieejami jau divus gadus pēc šīs direktīvas izziņošanas dienas, tai nav jāievēro šīs pašas direktīvas 4. panta vai 8. panta 3. punkta noteikumi;

3) Direktīvas 98/8 16. panta 1. punktam ir tāda pati nozīme kā Direktīvas 91/414 8. panta 2. punktam;

4) iesniedzējtiesai ir jānovērtē, vai 1962. gada Likuma par pesticīdiem (Bestrijdingsmiddelenwet) 25.d panta 2. punktā paredzētā novērtēšana atbilst visām pazīmēm, kas raksturīgas pārskatīšanai Direktīvas 91/414 8. panta 3. punkta nozīmē;

5) Direktīvas 91/414 8. panta 3. punkts ir interpretējams tādā veidā, ka tajā ir iekļauti noteikumi tikai saistībā ar informācijas sniegšanu pirms pārskatīšanas;

6) uz pirmo jautājumu nav jāatbild.

(¹) OV C 239, 25.09.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(ceturtnā palāta)

2005. gada 10. novembrī

lietā C-385/04 Eiropas Kopienu Komisija pret Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/16/EK — Eiropas dzelzceļu tīkli — Eiropas parasto dzelzceļu sistēmas savstarpējā izmantojamība — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2006/C 10/08)

(tiesvedības valoda — angļu)

Lietā C-385/04 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2004. gada 7. septembrī cēla Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — W. Wils) pret Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti (pārstāvji — C. White), Tiesa (ceturtnā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Schiemann, tiesneši K. Lenaerts un E. Levits (referents), ģenerālvokāts L. A. Geelhoed, sekretārs R. Grass, 2005. gada 10. novembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolūtvā daļa ir šāda:

1) nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 19. marta Direktīvu 2001/16/EK par Eiropas parasto dzelzceļu sistēmas savstarpēju izmantojamību, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

2) piespriet Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 262, 23.10.2004.

TIESAS RĪKOJUMS

(sestā palāta)

2005. gada 15. septembrī

lietā C-112/04 P Marlines SA pret Eiropas Kopienu Komisiju (¹)

(Apelācija — EK līguma 85. panta 1. punkts (pēc grozījumiem EKL 81. panta 1. punkts) — Konkurence — Nolīgumi — Starp uzņēmumiem noslēgti nolīgumi — Pierādījums par uzņēmuma dalību pret konkurenci vērstās uzņēmumu sanāksmēs)

(2006/C 10/09)

(tiesvedības valoda — grieķu)

Lietā C-112/04 P par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2004. gada 3. martā iesniedza Marlines SA, ko pārstāv D. Papatheofanus [D. Papatheofanous] un A. Anagnostu [A. Anagnostou], advokāti, otram lietas dalībniekiem tiesvedībā esot Eiropas Kopienu Komisijai, ko pārstāv R. Liāls [R. Lyal] un T. Hristoforu [T. Christoforou], Tiesa (sestā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs E. Borgs Bartets [A. Borg Barthet], tiesneši A. La Pergola [A. La Pergola] un Ž.-P. Puisošē [J.-P. Puissochet] (referents), ģenerālvokāts D. Ruiss-Harabo Kolomers [D. Ruiz-Jarabo Colomer], sekretārs R. Grass [R. Grass], 2005. gada 15. septembrī ir izdevusi rīkojumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) apelācijas sūdzību noraidīt daļēji kā acīmredzami nepamatotu un daļēji kā acīmredzami nepieņemamu;

2) Marlines SA atļūdzina tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

(¹) OV C 106, 30.04.2004.

TIESAS RĪKOJUMS

(ceturtnā palāta)

2005. gada 6. oktobrī

Lietā C-328/04 (Fóvárosí Bíróság lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālproceess pret Attila Vajnai (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nediskriminācijas principa interpretācija — Valsts tiesību norma, ar ko, nosakot kriminālvajāšanu, aizliedz plašā sabiedrībā izmantot emblēmu, kurā attēlota sarkana piecstaru zvaigzne — Tiesas kompetences neesamība)

(2006/C 10/10)

(tiesvedības valoda — ungāru)

Lietā C-328/04 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Fóvárosí Bíróság (Ungārija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2004. gada 24. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2004. gada 28. jūlijā, kriminālprocesā pret **Attila Vajnai**, Tiesa (ceturtnā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Lenaerts, tiesneši K. Schieman (referents) un E. Juhász, ģenerālvokāte C. Stix-Hackl, sekretārs R. Grass, 2005. gada 6. oktobrī ir izdevusi rīkojumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

Eiropas Kopienu Tiesa acīmredzami nav kompetenta sniegt atbildi uz Fóvárosí Bíróság (Ungārija) ar 2004. gada 24. jūnija lēmumu uzdoto jautājumu.

(¹) OV C 262, 23.10.2004.

TIESAS RĪKOJUMS

(piektā palāta)

2005. gada 16. septembrī

Lietā C-342/04 P Jürgen Schmoldt u.c. pret Eiropas Kopienu Komisiju (¹)

(Apelācija — Būvizstrādājumi — Saskaņotas normas un tehniskā reglamentācija — Siltumizolācijas standarti)

(2006/C 10/11)

(tiesvedības valoda — vācu)

Lietā C-342/04 P par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2004. gada 10. augustā iesniedza Jürgen

Schmoldt u.c., ar dzīvesvietu Dallgow–Döberitz (Vācija), *Hauptverband der Deutschen Bauindustrie eV* (Berlīne, Vācija) un *Kaefer Isoliertechnik GmbH & Co. KG* (Brēmene, Vācija), ko pārstāv H.–P. Schneider, advokāts, otram lietas dalībniekiem esot Eiropas Kopienu Komisijai, ko pārstāv B. Schima, pārstāvis, kam palīdz A. Böhlke, advokāts, Tiesa (piektā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta, tiesneši J. Makarczyk un P. Kūris, ģenerāladvokāts L. A. Geelhoed, sekretārs R. Grass, 2005. gada 16. septembrī ir izdevusi rīkojumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) noraidīt apelācijas sūdzību;

2) J. Schmoldt, *Hauptverband der Deutschen Bauindustrie eV* un *Kaefer Isoliertechnik GmbH & Co. KG* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 262, 23.10.2004.

TIESAS RĪKOJUMS

(trešā palāta)

2005. gada 13. oktobrī

Lietā C-2/05 SA *Names BV* pret Eiropas Kopienu Komisiju (¹)

(Pieteikums par atļauju (prasības nodrošināšanai) veikt mantas, kas atrodas pie Eiropas Kopienu Komisijas, apķīlāšanu)

(2006/C 10/12)

(tiesvedības valoda — franču)

Lietā C-2/05 SA *Names BV*, reģistrēta *Hazerswoude-Rijndijk* (Nīderlande), ko pārstāv R. Nathan, advokāts, pret **Eiropas Kopienu Komisiju**, ko pārstāv J.-F. Pasquier un E. Manhaeve, par pieteikumu par atļauju (prasības nodrošināšanai) veikt mantas, kas atrodas pie Eiropas Kopienu Komisijas, apķīlāšanu, kas iesniegts 2005. gada 28. janvārī, Tiesa (trešā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ross [A. Rosas], tiesneši J. Malenovskis [J. Malenovský] (referents), A. La Pergola [A. La Pergola], Ž. P. Puisosē [J.-P. Puissochet] un A. O'Kīfs [A. Ó Caoimh], ģenerāladvokāte K. Štiksa-Hakla [C. Stix-Hackl],

sekretārs R. Grass [R. Grass], 2005. gada 28. janvārī ir izdevusi rīkojumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) izbeigt tiesvedību;

2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 82, 02.04.2005.

TIESAS RĪKOJUMS

(trešā palāta)

2005. gada 13. oktobrī

lietā C-3/05 SA Kazahstānas Republikas Statistikas pārvalde pret Eiropas Kopienu Komisiju (¹)

(Pieteikums par atļauju veikt mantas, kas atrodas pie Eiropas Kopienu Komisijas, apķīlāšanu)

(2006/C 10/13)

(tiesvedības valoda — franču)

Lietā C-3/05 SA Kazahstānas Republikas Statistikas pārvalde, Alma-Ata (Kazahstāna), ko pārstāv R. Nathan, advokāts, pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv J.-F. Pasquier un E. Manhaeve, pārstāvji, saistībā ar pieteikumu par atļauju veikt mantas, kas atrodas pie Eiropas Kopienu Komisijas, apķīlāšanu, kas iesniegts 2005. gada 28. janvārī, Tiesa (trešā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Rosas, tiesneši J. Malenovský (referents), A. La Pergola, J.-P. Puissochet un A. Ó Caoimh, ģenerāladvokāte C. Stix-Hackl, sekretārs R. Grass 2005. gada 13. oktobrī ir izdevusi rīkojumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) izbeigt tiesvedību;

2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

(¹) OV C 82, 02.04.2005.

TIESAS RĪKOJUMS

(trešā palāta)

2005. gada 13. oktobrī**Lietā C-4/05 SA Alt Ylmy — Ömümcilik Paydarlar Jemgyyeti pret Eiropas Kopienu Komisiju ⁽¹⁾****(Pieteikums par atļauju veikt mantas, kas atrodas pie Eiropas Kopienu Komisijas, apķīlāšanu)**

(2006/C 10/14)

(tiesvedības valoda — franču)

Lietā C-4/05 SA Alt Ylmy — Ömümcilik Paydarlar Jemgyyeti, Ašhabada (Turkmenistāna), ko pārstāv R. Nathan advokāts, pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv J. F. Pasquier un E. Manhaeve, pārstāvji, saistībā ar pieteikumu par atļauju veikt mantas, kas atrodas pie Eiropas Kopienu Komisijas, apķīlāšanu, kas iesniegts 2005. gada 9. martā, Tiesa (trešā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Rosas, referents J. Malenovský, tiesneši A. La Pergola, J. P. Puissochet un A. Ó Caoimh, ģenerāladvokāte C. Stix-Hackl, sekretārs R. Grass, 2005. gada 13. oktobrī ir izdevusi rīkojumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) izbeigt tiesvedību;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 106, 30.04.2005.

TIESAS RĪKOJUMS

(piektā palāta)

2005. gada 6. oktobrī**Lietā C-256/05 (Telekom-Control-Kommission lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Telekom Austria AG, bijusī Post & Telekom Austria AG ⁽¹⁾****(Prejudiciālie jautājumi — Tiesas kompetence — Vēršanās Tiesā — Elektroniskā sarakste — Tikli un pakalpojumi — Kopienas tiesiskais regulējums — Tranzītpakalpojumu tirgus)**

(2006/C 10/15)

(tiesvedības valoda — vācu)

Lietā C-256/05 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Telekom-Control-Kommission

(Austrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2005. gada 13. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 17. jūnijā, tiesvedībā Telekom Austria AG, bijusī Post & Telekom Austria AG, Tiesa (piektā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta, tiesneši P. Kūris (referents) un G. Arestis, ģenerāladvokāte J. Kokott, sekretārs R. Grass, 2005. gada 6. oktobrī ir izdevusi rīkojumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

Eiropas Kopienu tiesas kompetencē acīmredzami neietilpst atbildes sniegšana uz jautājumu, ko uzdeva Telekom-Control-Kommission savā 2005. gada 13. jūnija lēmumā.

⁽¹⁾ OV C 205, 20.08.2005.

Apelācija, ko 2005. gada 5. oktobrī ierosināja Polyelectrolyte Producers Group par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2005. gada 22. jūlija rīkojumu lietā T-376/04 Polyelectrolyte Producers Group/Eiropas Savienības Padome un Eiropas Kopienu Komisija

(Lieta C-368/05 P)

(2006/C 10/16)

(tiesvedības valoda — angļu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 5. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta Polyelectrolyte Producers Group, Brisele (Beļģija), ko pārstāv Messrs Koen Van Maldegem un Claudio Mereu, avocats, apelācijas sūdzība par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2005. gada 22. jūlija rīkojumu lietā T-376/04 Polyelectrolyte Producers Group/Eiropas Savienības Padome un Eiropas Kopienu Komisija.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Tiesai ir šādi:

- pasludināt šo apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt Pirmās instances tiesas 2005. gada 22. jūlija rīkojumu lietā T-376/04;
- pasludināt apelācijas sūdzības iesniedzēja celto prasību lietā T-376/04 par pieņemamu;
- izskatīt lietu pēc būtības vai, pakārtoti, nodot to Pirmās instances tiesai izskatīšanai pēc būtības; un
- piespriest Eiropas Savienības Padomei un Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka Pirmās instances tiesas rīkojums, ar kuru tiek noraidīta viņa prasība kā nepieņemama, ir jāatceļ šādu iemeslu dēļ:

- a) šajā rīkojumā nav izpildīts pienākums sniegt pamatojumu;
- b) Pirmās instances tiesa ir kļūdījies, veicot lietas faktu juridisko vērtējumu;
- c) rīkojums pārkāpj tiesības uz pilnīgu un efektīvu tiesisko aizsardzību, kā arī tiesības tikt uzklautam.

līguma piešķiršana, kam piemērojama Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīva 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanai (¹). Tādēļ, šajā gadījumā, bija vajadzīgs, ka atbilstoši direktīvas noteikumiem tiek paziņots par līgumu un, jo īpaši, saskaņā 11. pantu un 15. panta 2. punktu šis paziņojums par līgumu bija jāpublicē Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī.

3. Turklāt, pēc prasītājas domām, Itālijas iestādes nav sniegušas pietiekamu pamatojumu, lai uzskatītu, ka Kopienu direktīvas par valsts līgumu piešķiršanu nav piemērojamas, jo attiecīgā piešķiršana, ņemot vērā tiesisko attiecību starp pašvaldību un saņēmēju sabiedrību sarežģītības pakāpi, kā arī tāpēc, ka šīs sabiedrības sniegtie pakalpojumi ir tīri "iekšēja" darbība (jeb "in House Providing").

(¹) OV L 209, 1. lpp.

Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 7. oktobrī

(Lieta C-371/05)

(2006/C 10/17)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 7. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Itālijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv C. Cattabriga, X. Lewis un L. Visaggio, pārstāvji.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt, ka Itālijas Republika ir pārkāpusi tai ar Direktīvu 92/50/EEK, jo īpaši 11. pantu un 15. panta 2. punktu, uzliktos pienākumus, jo Mantovas pašvaldība tieši un bez iepriekšējas paziņojuma par līgumu publicēšanas Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī piešķirusi sabiedrībai A.S.I. S.p.A. informātikas pakalpojumu pārvaldes, uzturēšanas un paplašināšanas tiesības;
- piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Komisija sakarā ar vienu sūdzību saņēma informāciju par 1997. gada 2. decembrī noslēgto līgumu, ar kuru Mantovas pašvaldība tieši un bez iepriekšējas paziņojuma par līgumu publicēšanas Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī piešķirusi sabiedrībai *Azienda Servizi Informativi (A.S.I.) S.p.A.*, kurā tai pieder daļas, pašvaldības informātikas pakalpojumu pārvaldes, uzturēšanas un paplašināšanas tiesības. Šī piešķiršana ir notikusi uz piecpadsmit gadiem līdz 2012. gada 31. decembrim.
2. Komisija uzskata, ka Mantovas pašvaldības informātikas pakalpojumu piešķiršana A.S.I. S.p.A. ir valsts pakalpojumu

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Bundesgerichtshof 2005. gada 26. jūlija rīkojumiem lietās A. Brünsteiner GmbH (C-376/05) un Autohaus Hilgert (C-377/05) pret Bayerische Motorenwerke AG

(Apvienotās lietas C-376/05 un C-377/05)

(2006/C 10/18)

(tiesvedības valoda — vācu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts *Bundesgerichtshof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 26. jūlija rīkojumiem lietās A. Brünsteiner GmbH (C-376/05) un Autohaus Hilgert (C-377/05) pret Bayerische Motorenwerke AG un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 12. oktobrī.

Bundesgerichtshof lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1. Vai Komisijas 1995. gada 28. jūnija Regulas (EK) Nr. 1475/95 par Līguma 85. panta 3. punkta piemērošanu dažām mehānisko transportlīdzekļu izplatīšanas un apkalpošanas nolīgumu kategorijām (¹) (turpmāk tekstā — "Regula (EK) Nr. 1475/95") 5. panta 3. punkta 1. teikuma pirmais ievilkums ir jāinterpretē tādējādi, ka nepieciešamība pārstrukturēt visu vai būtisku izplatīšanas tīkla daļu un ar to saistītās piegādātāja tiesības pārtraukt līgumus ar izplatītājiem, brīdinot vismaz vienu gadu iepriekš, var būt saistītas arī ar to, ka, stājoties spēkā Komisijas 2002. gada 31. jūlija Regulai (EK) Nr. 1400/2002 par Līguma 81. panta 3. punkta piemērošanu vertikālu vienošanos un saskaņotu darbību

kategorijām mehānisko transportlīdzekļu nozarē⁽¹⁾ (turpmāk tekstā — “Regula Nr. 1400/2002”), radās vajadzība būtiski grozīt līdzšinējo Regulā Nr. 1475/95 paredzēto un ar šo regulu ieviesto izplatīšanas sistēmu, ko īstenoja piegādātājs un izplatītāji?

2. Gadījumā, ja uz pirmo jautājumu sniegta noliedzoša atbilde, vai Regulas (EK) Nr. 1400/2002 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka kravas transportlīdzekļa pārdošanas līgumā ietvertie konkurenci ierobežojošie nosacījumi, kas saskaņā ar šo regulu ir skaidri definēti ierobežojumi (aizliegto nosacījumu “melnsais saraksts”), izbeidzoties minētās regulas 10. pantā minētajam viena gada pārejas periodam 2003. gada 30. septembrī, izņēmuma kārtā nav atbrīvoti no Līguma 81. panta 1. punktā noteiktā aizlieguma slēgt konkurenci ierobežojošas vienošanās nepiemērošanas, ja minētais līgums ir noslēgts Regulas (EK) Nr. 1475/95 spēkā esamības laikā, saskaņā ar tās nosacījumiem un atbrīvojumiem?

Vai tā tas jebkurā gadījumā ir tad, kad atbilstoši Kopienų tiesībām visu konkurenci ierobežojošo līguma noteikumu spēkā neesamība valsts tiesībās izraisa visa līguma spēkā neesamību?

⁽¹⁾ OV L 145, 25. lpp.

⁽²⁾ OV L 203, 30. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Consiglio di Stato 2005. gada 19. aprīļa rīkojumu lietā Centro Europa 7 pret Ministero delle Comunicazioni e Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Direzione Generale Autorizzazioni e Concessioni Ministero delle Comunicazioni

(Lieta C-380/05)

(2006/C 10/19)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Eiropas Kopienų Tiesā izskatīšanai ir iesniegts Consiglio di Stato lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 19. aprīļa rīkojumu lietā Centro Europa 7 pret Ministero delle Comunicazioni e Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Direzione Generale Autorizzazioni e Concessioni Ministero delle Comunicazioni un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 18. oktobrī.

Consiglio di Stato lūdz Tiesu lemt par šādiem prejudiciāliem jautājumiem:

- 1) Vai EKCP 10. pants, pamatojoties uz atsauci EKL 6. pantā, kas nodrošina eksterno informācijas plurālismu raidorgani-

zāciju sektorā un ar ko dalībvalstīm ir uzlikts pienākums nodrošināt efektīvu plurālismu un konkurenci šajā sektorā, kas balstīta uz karteļu tiesību sistēmu, kas attiecībā uz tehnoloģisko attīstību nodrošina piekļuvi tīkliem un operatoru daudzveidību, bez iespējas duopolo tirgus struktūru uzskatīt par tiesisku?

- 2) Vai EK līguma noteikumi, kas garantē pakalpojumu sniegšanas brīvību un konkurenci, Komisijas 2000. gada 29. aprīļa paskaidrojošajā paziņojumā par licencēm Kopienų tiesībās sniegtajā interpretācijā var nodrošināt licenču piešķiršanas principu ievērošanu, vienlīdzīgu nediskriminējošu attieksmi, kā arī caurskatāmību, samērīgumu un indivīdu tiesību ievērošanu, un vai šie Līguma noteikumi un principi iestājas pret tādām Itālijas tiesību normām kā Likuma Nr. 249/1997 3. panta 7. punkts un 2003. gada 24. decembra likuma Nr. 352 1. pants, kurš pārstrādāts par Likumu Nr. 112/2004 (“Legge Gasparri”), ciktāl vēlāk personas, kas apkalpo raidorganizāciju tīklus, kas “pārsniedz” karteļu tiesībās noteiktās robežas, var turpināt nepārtraukti veikt to darbību, sakarā ar kuru tādi tirgus dalībnieki kā prasītājas sabiedrība tiek izslēgti, lai arī tā ir saņēmusi attiecīgo licenci, kas tai likumīgi tika piešķirta procesā kopā ar citiem konkurentiem, nav varējuši īstenot ar licenci saistīto darbību, jo netika piešķirtas frekvences (kas saistīts ar to, ka tā saukto “pārāk plašo tīklu” īpašnieku iepriekš minētās darbības turpināšanas dēļ nepietiek vai trūkst frekvenču)?
- 3) Vai līdz 2003. gada 25. jūlijam transponējamās Direktīvas 2002/20/EK⁽¹⁾ (Atļauju direktīva) 17. pants paredz šīs direktīvas tiešo iedarbību valsts iekšējā regulējumā un uzliek pienākumu dalībvalstij, kas ir piešķirusi licences (kas ietver tiesības izveidot tīklus vai sniegt elektronisko komunikāciju pakalpojumus vai frekvenču izmantošanas tiesības) televīzijas raidorganizācijas darbībai, pielāgot šīs licences Kopienų regulējumam, un vai ar šo pienākumu ir saistīta prasība faktiski piešķirt frekvences, kas vajadzīgas, lai īstētu šo darbību?
- 4) Vai Direktīvas 2002/21/EK⁽²⁾ (Pamatdirektīva) 9. pants un Atļauju direktīvas 5. pants, kas paredz publiskas, caurskatāmas un nediskriminējošas procedūras (5. pants), kas īstenojamas, pamatojoties uz objektīviem, caurskatāmiem, nediskriminējošiem un samērīgiem kritērijiem (9. pants), ir pretrunā ar valsts tiesībās paredzēto vispārējo piekrišanas tiesisko regulējumu (Likuma Nr. 112/2004 23. panta piektā daļa), kas sakarā ar to, ka ir atļauta “pārāk plašo tīklu” darbības turpināšana, kas nav izvēlēti konkursa kārtībā, skar tiesības, kādas ir piešķirtas citiem uzņēmumiem saskaņā ar Kopienų tiesībām (2002. gada 7. marta Atļauju direktīvas 2002/20/EK 17. panta otrā daļa), un šiem uzņēmumiem, lai arī tie ir pārspējuši savus konkurentus, nav iespējas uzsākt darbību?

5) Vai Direktīvas 2002/21/EK (Pamatdirektīva) 9. pants, Direktīvas 2002/20/EK (Atļaujas direktīva) 5. panta 2. punkta otrā daļa un 7. panta 3. punkts, kā arī Direktīvas 2002/77/EK ^(?) 4. pants uzliek dalībvalstīm pienākumu vismaz no 2003. gada 25. jūlija (skat. Atļauju direktīvas 17. pantu) novērst tādu situāciju kā minētā, kurā frekvences televīzijas raidorganizācijas darbībai faktiski ir aizņemtas (iekārtu darbība, piešķirot licences vai atļaujas bez iepriekšējas kandidātu salīdzināšanas) un kas nepieļauj ne tikai šīs darbības uzsākšanu bez atbilstoša ētera plāna un bez tam sekojošas plurālisma palielināšanās, bet ir pret-runā arī ar dalībvalsts publiska procesa rezultātā piešķirtu licenci?

6) Vai dalībvalsts var atsaukties uz Direktīvas 2002/20/EK (Atļauju direktīva) 5. panta 2. punkta otrajā daļā un Direktīvas 2002/77/EK 4. pantā paredzēto izņēmumu, lai aizsargātu informācijas plurālismu un nodrošinātu kultūru un valodu dažādību, bet ne par labu tīklu apkalpotājiem, kas jau pārsniedz valsts tiesību regulējumā paredzēto kartelu tiesību robežas?

7) Vai, ja dalībvalsts piemēro Direktīvas 2002/20/EK 5. pantā paredzēto izņēmumu, tai ir jānorāda mērķi, kurus tā vēlas sasniegt ar valsts tiesībās paredzēto izņēmumu?

8) Vai šādu izņēmumu bez licences saņēmēja valsts raidorganizācijas pakalpojumu sniedzēja (Itālijā — "RAI") var attiecināt arī uz privātiem tirgus dalībniekiem, kas nav pārspējuši savus konkurentus, un piemērot par sliktu uzņēmumiem, kam licence likumīgi piešķirta, pamatojoties uz konkursu?

9) Vai no Kopienu Līgumiem un no atvasinātajām Kopienu tiesībām izrietošajam regulējumam ir jānodrošina efektīva konkurence (*workable competition*) arī raidorganizāciju tirgus sektorā, nenosakot valsts likumdevējam pienākumu, no jauna pārdaļot atbrīvojušos frekvenču lietošanu, novērst to, ka pārklājas vecā analogā pārejas sistēma un tā sauktā zemes ciparu sistēmas ieviešana, jo tas būtu iespējams tikai analogās apraides tā saucamā "switch off" gadījumā (ar tam sekojošu vispārēju pāreju uz ciparu tehnoloģijām), kamēr vienkārša pārejas procesa uz zemes ciparu apraidi gadījumā pastāv brīvo frekvenču tālākas samazināšanās risks sakarā ar paralēlu analogo un ciparu apraidi (*simulcast*)?

10) Visbeidzot, vai Eiropas tiesībās garantētā informācijas avotu un konkurences plurālisma aizsardzība raidorganizāciju sektorā atšķiras no tāda valsts tiesību regulējuma kā Likums Nr. 112/2004, kas saistībā ar jaunu, daudz apjomīgāku grozu paredz 20 % resursu robežu (tā saukto "SIC" — Likuma Nr. 112/2004 2. panta g) apakšpunkts, 15. pants), kas ietver arī darbības, kam nav nekādas iedarbības uz informācijas avotu plurālismu, kamēr "attiecīgais tirgus" kartelu tiesībām raidorganizāciju sektorā parasti tiek noteikts, diferencējot tirgus, turklāt tiek nošķirts arī starp "pay tv" un bezmaksas televīziju, kas tiek pārraidīta ēterā

[tostarp skat. Komisijas 2000. gada 21. marta lēmumu lietā COMP/JV. 37-SkyB/Kirch Pay TV par Padomes 2003. gada 2. aprīļa Regulu (EEK) Nr. 4064/89, ar ko koncentrācija tika atzīta par saderīgu ar kopējo tirgu un EEK Līgumu, un lietā COMP/M.2876 — NEWSCORP/TELEPIU]?

⁽¹⁾ OV L 108, 21. lpp.

⁽²⁾ OV L 108, 33. lpp.

⁽³⁾ OV L 249, 21. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar cour d'appel de Bruxelles 2005. gada 13. oktobra spriedumu lietā De Landtsheer Emmanuel SA pret Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, saīsinājumā CIVC, un Veuve Clicquot Ponsardin SA

(Lieta C-381/05)

(2006/C 10/20)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts *cour d'appel de Bruxelles* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 13. oktobra spriedumu lietā *De Landtsheer Emmanuel SA pret Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne*, saīsinājumā *CIVC*, un *Veuve Clicquot Ponsardin SA* un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 19. oktobrī.

Cour d'appel de Bruxelles lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1) Vai salīdzinošās reklāmas definīcija ietver reklāmas paziņojumus, kuros paziņojuma sniedzējs tikai izdara atsauci uz produkta veidu tādējādi, ka šajā gadījumā var uzskatīt, ka šādā paziņojumā izdarīta atsaucē uz visiem uzņēmumiem, kas piedāvā šāda veida produktu, un ka katrs no tiem var prasīt, lai to atzīst par minēto uzņēmumu lokam piederošu uzņēmumu?

2) Lai noteiktu konkurences attiecību pastāvēšanu starp ziņojuma sniedzēju un uzņēmumu, uz kuru izdarīta atsaucē Direktīvas 2.a punkta izpratnē:

a) Vai, pamatojoties uz 2.a punkta salīdzinājumu ar 3.a panta b) apakšpunktu ir uzskatāms, ka šī noteikuma izpratnē ikviens uzņēmums, kuru reklāma ļauj identificēt, ir uzskatāms par konkurentu, neatkarīgi no tā piedāvātajiem produktiem vai pakalpojumiem?

- b) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir noliedzīga un ja ir jāievēro vēl citi nosacījumi, lai konstatētu konkurences attiecību pastāvēšanu — vai ir jāapsver faktiskais stāvoklis tirgū un patēriņa modelis Kopienā, vai arī ir jāapsver šī modeļa iespējamā attīstība?
- c) Vai pārbaude ir jāveic tikai Kopienas teritorijas daļā, kurā ir izplatīta attiecīgā reklāma?
- d) Vai konkurences attiecību pastāvēšana ir jāizvērtē pēc preču veidiem, kas tiek salīdzināti, un ņemot vērā attieksmi, ar kādu šāda veida produktus parasti uztver, vai arī, lai novērtētu iespējamo aizstājamības pakāpi, ir tāpat jāņem vērā produkta īpatnības, kuras reklamdevējs paredzējis apstrīdētajā reklamā uzsvērt, un tēlu, kādu tas paredzējis precei izveidot?
- e) Vai kritēriji, kas ļauj konstatēt konkurences attiecību pastāvēšanu 2. panta 2.a punkta izpratnē un kritēriji, kas ļauj pārbaudīt, vai salīdzinājums atbilst 3.a panta b) apakšpunktā minētajam nosacījumam, ir identiski?
- 3) Vai salīdzinot, no vienas puses, Direktīvas 84/450⁽¹⁾ 2. panta, 2.a punktu ar šīs direktīvas 3.a pantu, no otras puses, var secināt, ka:
- a) vai nu nelikumīga ir ikviena salīdzinoša reklāma, kas ļauj identificēt produktu veidu gadījumā, kad atsauce neļauj identificēt konkurentu vai tā piedāvātās preces,
- b) vai arī salīdzinājuma pieļaujamība ir jāvērtē, ņemot vērā tikai tos valsts tiesību aktus, ar ko netransponē direktīvas noteikumus salīdzinošās reklāmas jomā, kas varētu mazināt patērētāju vai tādu uzņēmumu tiesību aizsardzību, kuri piedāvā tāda veida produktus, kas salīdzināti ar reklāmas devēja piedāvātajiem produktiem?
- 4) Vai gadījumā, kad ir jāatzīst salīdzinošās reklāmas esamība 2. panta 2.a punkta izpratnē, no direktīvas 3.a panta 1. punkta f) apakšpunkta ir jāsecina, ka nelikumīgs ir ikviens salīdzinājums, kurā preces bez izcelsmes apzīmējuma ir pielīdzinātas precēm ar izcelsmes apzīmējumu?

⁽¹⁾ Padomes 1984. gada 10. septembra Direktīva 84/450/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz maldinošu reklāmu (OV L 250, 17. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 6. oktobra Direktīvu 97/55/EK (OV L 290, 18. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Cour de cassation de Belgique 2005. gada 7. oktobra lēmumu lietā Raffaele Talotta pret État belge

(Lieta C-383/05)

(2006/C 10/21)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts *Cour de cassation de Belgique* (Beļģijas Kasācijas tiesa) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 7. oktobra lēmumu lietā *Raffaele Talotta* pret *État belge* un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 24. oktobrī.

Cour de cassation de Belgique lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu:

1. Vai EK līguma 43. pants (vecajā redakcijā — 52. pants) ir interpretējams tādējādi, ka ar to iestājas pret tādu valsts tiesību normu, kas kā 182. pants 1993. gada 27. augusta Karaliskajā lēmumā, piemērojot 1992. gada Ienākumu nodokļa kodeksa 342. panta 2. punktu, minimālo nodokļa bāzi piemēro attiecina tikai uz nerezidentiem?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Oberster Gerichtshof 2005. gada 28. septembra lēmumu lietā Color Drack GmbH pret Lexx International Vertriebs GmbH

(Lieta C-386/05)

(2006/C 10/22)

(tiesvedības valoda — vācu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts *Oberster Gerichtshof* (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 28. septembra lēmumu lietā *Color Drack GmbH* pret *Lexx International Vertriebs GmbH* un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 24. oktobrī.

Oberster Gerichtshof (Augstākā tiesa) lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu:

Vai 5. panta 1. punkta b) apakšpunkts Padomes 2000. gada 22. decembra Regulā (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.) ir interpretējams tādējādi, ka preču pārdevēju, kura domicils ir vienā dalībvalstī un kas saskaņā ar līgumu ir piegādājis preces pircējam, kura domicils ir citā dalībvalstī, dažādās šīs citas dalībvalsts vietās, pircējs var iesūdzēt par vienu no prasījumiem saskaņā ar līgumu, kas attiecas uz visām (daļu) piegādēm, — jebkurā gadījumā pēc pircēja izvēles — tiesā, kas atrodas vienā no šīm (saistību izpildes) vietām?

Prasība pret Francijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 27. oktobrī

(Lieta C-389/05)

(2006/C 10/23)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 27. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Francijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv *A. Bordes*, pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Eiropas Kopienu Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, paredzot, ka darbības saistībā ar govju mākslīgo apsēklošanu var veikt tikai Francijā apstiprināti "apsēklošanas centri", Francijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 43. un 49. pants;
- 2) piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

EKL 43. un 49. pantā ir attiecīgi paredzētas tiesības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvība. 46. pantā turklāt ir noteikts, ka šajos pantos izvirzītie priekšnoteikumi un saskaņā ar tiem veiktie pasākumi neliedz piemērot tādus dalībvalsts tiesību aktus, kas sabiedriskās kārtības, valsts drošības vai veselības aizsardzības interesēs ārvalstniekiem paredz īpašu režīmu. Tomēr šajā lietā strīds nav par minēto normu, jo Komisijas iebildums neattiecas uz īpašu režīmu, kas paredzēts pārējo dalībvalstu pilsoņiem, kuri vēlas sniegt ar mākslīgo apsēklošanu saistītus pakalpojumus Francijā, bet gan uz to, ka šiem Kopies pilsoņiem *de jure* un *de facto* nav iespējams sākt šīs darbības, jo Francijā attiecībā uz to veikšanu ar divām Francijas

tiesību aktu normām "apsēklošanas centriem" ir nodibināts monopols.

Francijā uz pakalpojumiem, kas saistīti ar mākslīgo apsēklošanu, attiecas faktiskais un juridiskais "apsēklošanas centru" monopols, kas liedz citu dalībvalstu uzņēmējiem, kuri sniedz minētos pakalpojumus, sākt minētās darbības, vai nu pamatojoties uz tiesībām veikt uzņēmējdarbību, vai arī pakalpojumu sniegšanas brīvību. Francijas iestādes norāda uz veselības apsvērumiem, kas pēc šo iestāžu uzskatiem var būt par pamatu tam, lai pieņemtu vai atstātu spēkā valsts tiesību aktus, kuri rada tādus ierobežojumus, ka abas Līgumā paredzētās tiesības faktiski zūd, kaut arī Komisija, pirmkārt, apstrīd norādītā pamatojuma pieņemamību un, otrkārt, uzskata, ka šo ierobežojumu raksturs jebkurā gadījumā nav samērīgs ar veselības apsvērumiem, kas norādīti kā galvenais šo ierobežojumu pamatojums.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Finanzgericht Hamburg 2005. gada 30. augusta lēmumu lietā Jan de Nul N.V. pret Hauptzollamt Oldenburg

(Lieta C-391/05)

(2006/C 10/24)

(tiesvedības valoda — vācu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts *Finanzgericht Hamburg* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 30. augusta lēmumu lietā *Jan de Nul N.V.* pret *Hauptzollamt Oldenburg* un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 31. oktobrī.

Finanzgericht Hamburg (Hamburgas Finanšu tiesa) lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1. Kāda atšķirība ir starp jēdzienu "Kopies udeņi" Direktīvas 92/81 (¹) 8. panta 1. punkta c) apakšpunkta pirmās daļas nozīmē un "iekšējie udeņi" Direktīvas 92/81 8. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē?
2. Vai zemsmēlēja kuģa (tā sauktais "*hopper dredger*") darbība Kopies udeņos ir uzskatāma par kuģošanu Direktīvas 92/81 8. panta 1. punkta c) apakšpunkta pirmās daļas nozīmē vai arī tā izmantošanas laikā ir jānodala dažādi darbības veidi?

(¹) OV L 316, 12. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Simvoulio tis Epikrateias 2005. gada 30. jūnija rīkojumu lietā Alevizos pret Ypourgos Oikonomikon

(Lieta C-392/05)

(2006/C 10/25)

(tiesvedības valoda — grieķu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts *Simvoulio tis Epikrateias* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 30. jūnija rīkojumu lietā *Alevizos* pret *Ypourgos Oikonomikon* un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 31. oktobrī.

Simvoulio tis Epikrateias lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu:

“Vai uz ierēdņiem un bruņoto spēku, sabiedriskās drošības spēku un ostas policijas virsniekiem, apakšvirsniekiem un kareivjiem, tāpat kā uz citiem darbiniekiem, attiecas Padomes Direktīvas 83/183/EEK 6. panta normas un vai tie var iegūt “pastāvīgo dzīvesvietu” citā valstī, kur viņi ir dzīvojuši vismaz 185 dienas kalendārā gada laikā, noteiktu laika periodu pildot dienesta uzdevumus, vai arī viņu pastāvīgā dzīvesvieta ir Grieķijā arī laikā, kad viņi norīkoti uz citu valsti, neatkarīgi no tā, vai viņi ir savas personīgās un profesionālās saiknes pārcēlušies uz šo otro valsti?”

Prasība pret Austrijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 4. novembrī

(Lieta C-393/05)

(2006/C 10/26)

(tiesvedības valoda — vācu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 4. novembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Austrijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv *Enrico Traversa* un *Gerald Braun*, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītāja prasījumi Tiesai ir šādi:

1) atzīt, ka, uzliekot ekoloģiskās lauksaimniecības nozares privātajām kontroles organizācijām, kas reģistrētas un licencētas citā dalībvalstī, pienākumu izmantot ēku vai citu pastāvīgu infrastruktūru Austrijā savu aktivitāšu veikšanai tajā, Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 49. pants;

2) piespriest Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Austrijas iestādes pieprasa visām ekoloģiskās lauksaimniecības nozares privātajām kontroles organizācijām, kas reģistrētas un licencētas citā dalībvalstī, ēku vai citu pastāvīgu infrastruktūru izmantošanu Austrijā savu aktivitāšu veikšanai tajā. Šī prasība ir pretrunā pakalpojumu sniegšanas brīvībai, jo tā neļauj uzņēmumiem, kas reģistrēti citās dalībvalstīs, sniegt pakalpojumus Austrijā.

Ar pakalpojumu sniegšanas brīvību EKL 49. panta izpratnē saprot tiesības netraucēti sniegt pakalpojumus no vienas dalībvalsts citā, neizmantojot reģistrētu biroju citā dalībvalstī. Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru pakalpojumu sniegšanas brīvības garantēšanai ir vajadzīga ne tikai jebkādas diskriminācijas uz pilsonības pamata novēršana, bet arī jebkādu tādu šķēršļu novēršana, kas var traucēt, atturēt vai mazāk piesaistīt pakalpojumu sniedzēju, kas ir reģistrēts citā dalībvalstī, kurā tas likumīgi veic līdzīgus pakalpojumus. Tādējādi EKL 49. pants neļauj piemērot valsts tiesisko regulējumu vai administratīvo praksi, kas bez objektīva attaisnojuma ierobežo pakalpojumu sniedzēja iespējas patiesi izmantot pakalpojumu sniegšanas brīvību.

Pamatojums, ko sniedza Austrijas Republika, — iespējamā publiskās varas izmantošana no kontroles organizāciju puses un vispārējās intereses — nevar attaisnot šo pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumu. Atsaucē uz publiskās varas īstenošanu kā uz šā pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojuma attaisnojošu iemeslu var būt likumīga un pieļaujama tikai tad, ja, veicot attiecīgo aktivitāti, notiek tieša un īpaša līdzdalība publiskās varas īstenošanā. Kontroles organizācijas tomēr nav valsts iestādes: tās nevar piespiestu kārtā izpildīt sankcijas, tās neizsniedz publiskus dokumentus un tiesiskās attiecības starp kontroles organizāciju un ražotāju reglamentē tikai privātās tiesības.

Tas, ka kontroles organizācijai Austrijā nav sava biroja, neapdraud vispārējās intereses, jo atbilstoši Kopienas tiesību kritērijiem veikta kontrole ir efektīva tad, ja attiecīgo kontroles organizāciju licencē un pārbauda tās dalībvalsts iestādes, kurā licence tiek izsniegta. Turklāt šajā gadījumā pastāv Kopienas koordinēšanas un saskaņošanas tiesību normas, kas garantē to, ka atbilstoši identiskiem standartiem citās dalībvalstīs tāpat tiek ievērotas vispārējās intereses, uz ko atsaucas Austrijas Republika.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunale di Viterbo 2005. gada 25. oktobra rīkojumu krimināllietā pret Antonello D'Antonio u.c.

(Lieta C-395/05)

(2006/C 10/27)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts *Tribunale di Viterbo* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 25. oktobra rīkojumu krimināllietā pret *Antonello D'Antonio* u.c. un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 10. novembrī.

Tribunale di Viterbo lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu:

— Vai 4. panta 1. punkts un 4a. panta grozītajā likumā Nr. 401/89, kas pašreiz tikai Itālijas valsts pakalpojumu koncesionāriem, bet ne ārvalstu starpniekiem (“bookmakers”) atļauj slēgt derības, pārkāpj brīvas konkurences principu, pakalpojumu sniegšanas brīvību un tiesības veikt uzņēmējdarbību, ko paredz EK Līguma 31., 86., 43. un 48. pants?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunale di Palermo 2005. gada 19. oktobra rīkojumu krimināllietā pret Maria Grazia Di Maggio un Salvatore Buccola

(Lieta C-397/05)

(2006/C 10/28)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts *Tribunale di Palermo* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 19. oktobra rīkojumu krimināllietā pret *Maria Grazia Di Maggio* un *Salvatore Buccola* un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 14. novembrī.

Tribunale di Palermo lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1. Vai valsts tiesību regulējums, kas aizliedz derību slēgšanu bez policijas atļaujas, par to paredzot kriminālatbildību, ir uzskatāms par EKL 43. pantā paredzēto brīvības veikt uzņēmējdarbību un EKL 49. pantā paredzēto pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumu?

2. Vai policijas atļauja saskaņā ar *Testo Unico delle Leggi di Pubblica Sicurezza* (TULPS) (Likumi par sabiedrības drošību) 88. pantu atbilst visiem Tiesas noteiktajiem brīvības veikt uzņēmējdarbību ierobežošanas pamatojuma priekšnosacījumiem?

3. Vai Likuma Nr. 401/89 4. pantā (4.a pantā) paredzētais kriminālsods ir piemērots, samērīgs un, jo īpaši, nediskriminējoša sankcija attiecībā uz datu pārraides centru īpašniekiem, kas darbojas Itālijā, un sadarbojas ar bukmeikeri *Stanley Ltd.* ar sēdekli *Liverpūlē*, lai gan kontroles, kādām ir pakļauts pēdējais minētais uzņēmums, būtībā sakrīt ar tām, kādām ir pakļauti Itālijas koncesijasņēmēji, kam ir jāsaņem licence, kuras mērķis, pēc *Suprema Corte* uzskata, ir kavēt spēļu pieprasījuma un piedāvājuma nozares kriminālu demoralizēšanu?

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Eiropas Parlaments iesniedza 2005. gada 17. novembrī

(Lieta C-403/05)

(2006/C 10/29)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 17. novembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Eiropas Parlaments, kuru pārstāv *R. Passos*, *E. Waldherr* un *K. Lindahl*, pārstāvji.

Eiropas Parlamenta prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atcelt lēmumu, ar ko apstiprina projektu par drošību uz Filipīnu robežām, kas finansējams no Eiropas Kopienu vispārējā budžeta posteņa 19 10 02 (*Philippine Border Management Project*; Nr. ASIA/2004/016-924), kurš pieņemts, piemērojot Regulu (EEK) Nr. 443/92 par finansiālu un tehnisku palīdzību Latīņamerikas un Āzijas jaunattīstības valstīm un ekonomisku sadarbību ar tām⁽¹⁾;
- 2) piespriest Komisijai atbildzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Eiropas Parlaments lūdz atcelt Komisijas lēmumu, pamatojoties uz to, ka Komisija ir pārsniegusi ieviešanas pilnvaras.

Apstrīdētā lēmuma galvenais mērķis ir apkarot terorismu, piemērojot Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūciju 1373 (2001) par terorisma apkarošanu. Savukārt Regulas Nr. 443/92 mērķis ir veicināt attīstību, sadarbojoties finansiāli un tehniski, kā arī ekonomikas jomā. Ieviešanas pilnvaras, kas piešķirtas ar šo pamataktu, liek Komisijai nodrošināt finansiālās un tehniskās palīdzības, kā arī ekonomiskās sadarbības pārvaldību. Pasākums, kura mērķis ir palīdzēt Filipīnu valdībai palielināt drošību uz robežām, lai apkarotu terorismu, pārsniedz ieviešanas pilnvaras, kas paredzētas pamataktā, un tādējādi ir prettiesisks.

Apstrīdētais lēmums "Oficiālajā Vēstnesī" netika publicēts. Eiropas Parlaments tā pilnu tekstu saņēma tikai 2005. gada 9. septembrī.

(¹) OV L 52, 27.02.1992., 1. lpp.

Prasība pret Vācijas Federatīvo Republiku, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2005. gada 17. novembrī

(Lieta C-404/05)

(2006/C 10/30)

(tiesvedības valoda — vācu)

Eiropas Kopienų Tiesā 2005. gada 17. novembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Vācijas Federatīvo Republiku, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv *Enrico Traversa* un *Gerald Braun*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) nolemt, ka privātām kontroles iestādēm ekoloģiskās lauksaimniecības jomā, kas ir nodibinātas un saņēmušas darbības atļauju citā dalībvalstī, izvirzot prasību uzturēt biroju vai citu ilgstošai darbībai paredzētu infrastruktūru Vācijā, lai tās drīkstētu darboties šajā valstī, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 49. pants;
- 2) piespriest Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Vācijas iestādes prasa, lai ikviena privāta kontroles iestāde ekoloģiskās lauksaimniecības jomā, kas ir nodibināta un saņēmusi darbības atļauju citā dalībvalstī, uzturētu biroju vai nodibinājumu Vācijā, lai tā drīkstētu darboties šajā valstī. Šī prasība ir pretrunā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību, jo tā uzņēmušiem, kas ir nodibināti citās dalībvalstīs, padara neiespējamu pakalpojumu sniegšanu Vācijā.

Ar pakalpojumu sniegšanas brīvību jo īpaši saprot tiesības, atrodoties vienā dalībvalstī, bez traucējumiem sniegt atsevišķus pakalpojumus citā dalībvalstī, neuzturot pēdējā pastāvīgu nodibinājumu. Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, lai nodrošinātu pakalpojumu sniegšanas brīvību, ir jānovērš nevien jebkāda diskriminācija, kas balstās uz valstisko piederību, bet arī visi pakalpojuma sniedzēja, kas ir nodibināts citā dalībvalstī un likumīgi tajā sniedz līdzīgus pakalpojumus, darbības ierobežojumi, kas šādu darbību var aizliegt, ierobežot vai padarīt mazāk pievilcīgu. Tādēļ EKL 49. pants iestājas pret tādu valsts regulējuma vai administratīvās prakses piemērošanu, kas bez objektīva iemesla ierobežo pakalpojumu sniedzēja iespējas faktiski izmantot pakalpojumu sniegšanas brīvību.

Vācijas valdības izvirzītie iemesli — iespējamā kontroles iestāžu valsts varas izmantošana un vispārējās intereses — nevar attaisnot šādu pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumu. Atsaucē uz valsts varas izmantošanu kā attiecīga pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojuma attaisnojumu būtu likumīga un pieņemama tikai tad, ja runa būtu par darbību, kas ietver tiešu un specifisku dalību valsts varas izmantošanā. Lai gan federālās zemes kontroles iestādēm piešķir noteiktus uzdevumus un tām būtu iespēja piespiedu kārtā piemērot Regulā paredzētās sankcijas, no Kopienų tiesību viedokļa šis fakts neatiecas uz lietu un neietekmē to, ka pakalpojumu sniegšanas brīvības ietvaros kontroles iestādes darbību, ko regulē Kopienų tiesības, Vācijā var veikt ikviena kontroles iestāde, kas darbības atļauju uz atbilstošā tiesiskā pamata ir saņēmusi citā dalībvalstī.

Kontroles iestādes biroja neesamība Vācijā vispārējās intereses neapdraud, jo darbības atļauju izsniedzošās valsts iestādes, izsniedzot šādas atļaujas minētajām kontroles iestādēm un tās pārbaudot, veic Kopienų tiesībām atbilstošu efektīvu kontroli. Šajā lietā turklāt pastāv arī koordinēšanas un saskaņošanas Kopienų noteikumi, kuri nodrošina, ka Vācijas valdības norādītās intereses arī citās dalībvalstīs tiek nodrošinātas atbilstoši tādiem pašiem standartiem.

Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 21. novembrī

(Lieta C-409/05)

(2006/C 10/31)

(tiesvedības valoda — grieķu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 21. novembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Grieķijas republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv *D. Triandafyllou*, juriskonsults, un *G. Wilms*, Komisijas juridiskā dienesta pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt, ka, atsakoties aprēķināt un samaksāt pašu resursus, kas nav saņemti sakarā ar militārā aprīkojuma ieviešanu, kuri atbrīvoti no muitas nodevām, un atsakoties maksāt kavējuma procentus par Komisijai nepārskaitītajiem pašu resursiem, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek 2., 9., 10. un 11. pants Regulā (EK) Nr. 1552/89 ⁽¹⁾ par laiku līdz 2000. gada 31. maijam un Regulā (EK) Nr. 1150/2000 ⁽²⁾ par turpmāko laiku;
- piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

- Atbildētāja nav pierādījusi, ka muitas nodevu maksājumi pēc samazinātas (vai nulles) likmes būtiski ierobežotu valsts aizsardzību EKL 296. panta nozīmē.
- Militārā slepenība neatbrīvo no principiālā pienākuma aprēķināt un maksāt attiecīgās muitas nodevas.
- Atbildētāja nevar atsaukties uz tiesisko paļāvību tā apsvēruma dēļ, ka procedūra ir uzsākta ar nokavēšanos.
- Finanšu pienākumu nepildīšana pret Kopienu ir nelojāla attieksme pret citām dalībvalstīm.

⁽¹⁾ OV L 155, 07.06.1989., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 130, 31.05.2000., 1. lpp.

Prasība pret Francijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 23. novembrī

(Lieta C-414/05)

(2006/C 10/32)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 23. novembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Francijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv *M. B. Stromsky*, pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Eiropas Kopienu Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Komisijas 2003. gada 8. oktobra Direktīvu 2003/94/EK, ar ko nosaka labas ražošanas prakses principus un pamatnostādnes attiecībā uz cilvēkiem paredzētām zālēm un pētāmām cilvēkiem paredzētām zālēm ⁽¹⁾, Francijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- un
- 2) atzīt, ka, jebkurā gadījumā, nedarot zināmus Komisijai normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Komisijas 2003. gada 8. oktobra Direktīvu 2003/94/EK, ar ko nosaka labas ražošanas prakses principus un pamatnostādnes attiecībā uz cilvēkiem paredzētām zālēm un pētāmām cilvēkiem paredzētām zālēm, Francijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
  - 3) piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija norāda, ka transpozīcijas termiņš beidzās 2004. gada 30. aprīlī.

⁽¹⁾ OV L 262, 14.10.2003., 22. lpp.

Prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2005. gada 24. novembrī

(Lieta C-416/05)

(2006/C 10/33)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienų Tiesā 2005. gada 24. novembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv C. F. Durand un F. Simonetti, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot pasākumus, kas ietver Eiropas Kopienų Tiesas 2003. gada 2. oktobra sprieduma lietā C-89/03 par Direktīvas 93/15/EEK⁽¹⁾ netransponēšanu Luksemburgas tiesībās izpildi, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Eiropas Kopienų dibināšanas līguma 228. panta 1. punkts;
- 2) piespriest Luksemburgas Lielhercogistei maksāt Eiropas Kopienų Komisijai kavējuma naudu EUR 9 000 apmērā par katru kavējuma dienu, sākot no sprieduma pasludināšanas dienas, līdz brīdim, kad spriedums lietā C-89/-3 tiks izpildīts;
- 3) piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savā 2003. gada 2. oktobra spriedumā lietā C-89/03 Eiropas Kopienų Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste Tiesa nosprieda: "nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/15/EEK par noteikumu saskaņošanu attiecībā uz civilām vajadzībām paredzēto sprāgstvielu laišanu tirgū un pārraudzību prasības, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva."

Ar 2003. gada 7. novembra vēstuli Komisija vērsa Luksemburgas iestāžu uzmanību uz 2003. gada 2. oktobra spriedumu un lūdza, lai tās paziņo Komisijai par veiktajiem pasākumiem, lai izpildītu šī sprieduma prasības.

Atbildē Luksemburgas iestādes norādīja, ka vēlākais līdz 2004. gada novembrim varēs tikt pabeigts Luksemburgas noteikumu projekts.

2004. gada 14. decembrī Komisija nosūtīja argumentētu atzinumu, aicinot Luksemburgas Lielhercogisti veikt pasākumus,

kas nepieciešami, lai izpildītu šī atzinuma prasības divu mēnešu termiņā no tā paziņošanas brīža.

2005. gada 19. septembra vēstulē Luksemburgas iestādes norādīja, ka 2004. gada 12. oktobra ziņojumā *Conseil d'État* [Valsts Padome] norādīja, ka saskaņā ar konstitūciju noteikumu projekta piemērošanas jomu regulē ar likumu.

Saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju, Luksemburgas Lielhercogiste vēl aizvien nav transponējusi apskatāmo direktīvu.

Atbilstoši EKL 228. panta otrās daļas otrā punkta otrajam teikumam Komisija prasības pieteikumā norādīja sodanaudu vai kavējuma naudu, kas jāmaksā attiecīgajai dalībvalstij un ko Komisija konkrētajos apstākļos uzskata par piemērotu.

Šajā gadījumā Komisija uzskata, ka kavējuma nauda EUR 9 000 apmērā par katru kavējuma dienu atbilst pārkāpuma smagumam un ilgumam un ir ņemta vērā nepieciešamība, ka šai kavējuma naudai ir jābūt preventīvai iedarbībai.

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīva 93/15/EEK par noteikumu saskaņošanu attiecībā uz civilām vajadzībām paredzēto sprāgstvielu laišanu tirgū un pārraudzību (OV L 121, 20. lpp.)

Apelācija, ko 2005. gada 24. novembrī ierosināja Eiropas Kopienų Komisija par Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2005. gada 13. septembra spriedumu lietā T-272/03 M.D. Fernández Gómez/Eiropas Kopienų Komisija

(Lieta C-417/05 P)

(2006/C 10/34)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienų Tiesā 2005. gada 24. novembrī izskatīšanai ir iesniegta Eiropas Kopienų Komisijas, ko pārstāv D. Martin un L. Lozano Palacios, apelācijas sūdzība par Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2005. gada 13. septembra spriedumu lietā T-272/03 M.D. Fernández Gómez/Eiropas Kopienų Komisija.

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto spriedumu;
- lemjot par lietu, apmierināt atbildētājas pirmajā instancē izvirzītos prasījumus un, tāpat, noraidīt prasību lietā T-272/03;
- pakārtoti, nodot lietu izskatīšanai Pirmās instances tiesai;
- piespriest *Fernández Gómez* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp tās tiesāšanās izdevumus tiesvedībā Pirmās instances tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Savā apelācijā Komisija izvirza trīs pamatus:

1. Pirmais pamats attiecas uz Pirmās instances tiesas kļūdu no tiesību viedokļa, kas pieļauta, prasību atzīstot par pieņemamu, tā kā 2001. gada 19. janvāra vēstulei nebija lēmuma spēks un tāpēc, ka pirmajā instancē apstrīdētais tiesību akts, proti, 2003. gada 12. maijā nosūtītā elektroniskā pasta vēstule nebija tikai apstiprinoša, tā ietvēra jaunu elementu salīdzinājumā ar 2001. gada 17. janvāra lēmumu un 2001. gada 19. janvāra vēstuli. Komisija savukārt uzskata, ka prasība ir nepieņemama, ciktāl 2001. gada 19. janvāra vēstule un 2001. gada 17. janvāra līgums nosaka administrācijas galīgo nostāju attiecībā uz prasītāju. Tāpat prasītājam būtu bijis jāapstrīd šie tiesību akti. No Komisijas viedokļa, 2003. gada 12. maija elektroniskā pasta vēstulei nebija lēmuma spēka, tāpat tā neietvēra jaunu elementu salīdzinājumā ar agrākajiem tiesību aktiem. Tāpēc prasību būtu bijis jānoraida kā nepieņemamu.
2. Otrais pamats būtībā attiecas uz kļūdu no tiesību viedokļa, interpretējot 1996. gada 13. novembra lēmumu un konkrētāk, interpretējot jēdzienu "līgumdarbinieki". Komisija uzskata, ka no 13. novembra lēmuma mērķa, kā arī tā formulējuma un pieņemšanas konteksta izriet, ka tas aptver visus to darbinieku "administratīvos posteņus un līgumus ar Komisiju", kuri nav Komisijas ierēdņi. Pakārtoti, Komisija uzskata, ka Pirmās instances tiesa ir lēmusi *ultra petita* un ir nepareizi interpretējusi RAA (Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības) 8. pantu. Faktiski, ja, kā izskatāmajā gadījumā, Statūtu norma iecelējinsitūcijai paredz tiesības, to izmantošana ietilpst iecelējinsitūcijai piešķirtajā plašajā rīcības brīvībā.
3. Trešais pamats būtībā attiecas uz Kopienas tiesību pārkāpumu, piešķirot kompensāciju par šķietamu materiālu kaitē-

jumu, kas nav ne reāls, ne noteikts, un, pakārtoti, par to, ka nav izpildīts pienākums sniegt pamatojumu, aprēķinot zaudējumus, liedzot Tiesai pārbaudīt samērīguma principa ievērošanu.

Apelācija, ko 2005. gada 29. novembrī ierosināja Eiropas Kopienų Komisija par Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2005. gada 13. septembra spriedumu lietā T-72/04 S. Hosman-Chevalier/Eiropas Kopienų Komisija

(Lieta C-424/05 P)

(2006/C 10/35)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienų Tiesā 2005. gada 29. novembrī izskatīšanai ir iesniegta Eiropas Kopienų Komisijas, ko pārstāv H. Krēmers [H. Kraemer] un M. Velardo [M. Velardo], pārstāvji, apelācijas sūdzība par Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2005. gada 13. septembra spriedumu lietā T-72/04 S. Hosman-Chevalier/Eiropas Kopienų Komisija.

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu un nodot lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai;
- piespriest atbildētājam pirmajā instancē atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ieskaitot viņas pašas tiesāšanās izdevumus Pirmās instances tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija attiecībā uz pārsūdzēto spriedumu izvirza vienu pamatu, kas saistīts ar Kopienų tiesību pārkāpumu minētā sprieduma 31.–36. un 42. punktā. Tā jo īpaši uzskata, ka Pirmās instances tiesa nepareizi interpretējusi nosacījumu par "darbu citas dalībvalsts labā", kas ir noteikts Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrajā ievilkumā.

PIRMĀS INSTANCES TIESA

Apelācijas palāta

(2006/C 10/36)

2005. gada 6. decembrī Pirmās instances tiesa saskaņā ar Reglamenta 12. pantu nolēma, ka laika posmā no 2005. gada 12. decembra līdz 2007. gada 31. augustam apelācijas, kas iesniegtas par Civildienesta tiesas nolēmumiem, tiklīdz ir iesniegts prasības pieteikums un neierobežojot iespēju vēlāk piemērot Reglamenta 14. un 51. pantu, nodod apelācijas palātai.

Apelācijas palāta sastāv no Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja un II, III, IV un V paplašinātās palātas priekšsēdētājiem.

Tādējādi laika posmā no 2005. gada 12. decembra līdz 2007. gada 31. augustam apelācijas palātā tiek ietverti pieci tiesneši:

priekšsēdētājs Vesterdorfs [Vesterdorf] un tiesneši Jēgers [Jaeger], Pirungš [Pirung], Vilars [Vilaras] un Legāls [Legal].

Pirmās instances tiesas 2005. gada 17. novembrī spriedums — Biofarma/ITSB

(Lieta T-154/03) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Agrākas vārdiskās valsts preču zīmes “ARTEX” — Kopienas vārdiskās preču zīmes “ALREX” reģistrācijas pieteikums — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2006/C 10/37)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Biofarma SA, Neijī pie Sēnas [Neuilly-sur-Seine] (Francija) (pārstāvji — V. Žils Vega [V. Gil Vega], A. Ruiiss Lopess [A. Ruiz López] un D. Gonsaless Maroto [D. Gonzalez Maroto], avocats)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — V. Verburgs [W. Verburg] un A. Foliards Mongirāls [A. Folliard-Monguiral])

Otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā: Bausch & Lomb Pharmaceuticals Inc., Tampa, Florida (ASV) (pārstāvis — S. Kloss [S. Klos], advokāts)

Priekšmets

Prasība atcelt ITSB Apelāciju trešās padomes 2003. gada 5. februāra lēmumu lietā R 370/2002-3 attiecībā uz iebildumu procesu starp Biofarma SA un Bausch & Lomb Pharmaceuticals Inc.

Sprieduma rezolutīvā daļa

1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju trešās padomes 2003. gada 5. februāra lēmumu lietā R 370/2002-3.

2) ITSB sedz savus, kā arī prasītājam radušos tiesāšanās izdevumus.

3) persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 158, 05.07.2003.

Pirmās instances tiesas 2005. gada 9. novembra spriedums — Focus Magazin Verlag/ITSB

(Lieta T-275/03) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskās preču zīmes “Hi-FOCUS” reģistrācijas pieteikums — Valsts agrāka vārdiska preču zīme “FOCUS” — Apelāciju padomes kompetences apjoms, izskatot apelāciju — Apelāciju padomei iesniegto faktu novērtēšana)

(2006/C 10/38)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Focus Magazin Verlag GmbH, Mīnhene (Vācija) (pārstāvis — U. Girtlers [U. Gürtler], advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — A. fon Mīlendāls [A. von Mühlendahl], B. Mīllers [B. Müller] un G. Šneiders [G. Schneider])

Otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks: ECI Telecom Ltd, Petah-tikva [Petah Tikva] (Izraēla)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtnās padomes 2003. gada 30. aprīļa lēmumu lietā R 913/2001-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Focus Magazin Verlag GmbH* un *ECI Telecom Ltd.*

Rezolutīvā daļa:

1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtnās padomes 2003. gada 30. aprīļa lēmumu lietā R 913/2001-4;

2) atbildētājs atfīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 251, 18.10.2003.

Pirmās instances tiesas 2005. gada 15. novembra spriedums — Righini/Komisija

(Lieta T-145/04) (¹)

(Ierēdņi — Pagaidu darbinieki — Iecelšana kategorijā un klasē — Paaugstināšana karjeras kategorijā)

(2006/C 10/39)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Elisabetta Righini* (Brisele, Beļģija), (pārstāvis — *É. Boigelot, avocat*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — *V. Joris* un *C. Berardis-Kayser*, kam palīdz *D. Waelbroeck, avocat*)

Priekšmets

Komisijas lēmumu, ar ko ieceļ prasītāju, tai stājoties darbā, A7 kategorijas 3. klasē vai nu kā pagaidu darbinieku vai kā ierēdņstāžieri, atcelšana un, ja vajadzīgs, 2004. gada 21. janvāra lēmuma, ar ko noraida prasītājas sūdzību, atcelšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savu tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 179, 10.07.2004.

Pirmās instances tiesas 2005. gada 17. oktobra rīkojums — First Data u. c. pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta T-28/02) (¹)

(Konkurence — EKL 81. pants — VISA maksājumu karšu sistēma — “Nav apkalpošanas bez izdošanas” noteikums — Likumīguma apliecinājums — Noteikuma atcelšana tiesvedības laikā — Interese prasības iesniegšanā — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2006/C 10/40)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *First Data Corp.* (Vilmingtona, Delavēra, Savienotās Valstis), *FDR Ltd* (Dovera, Delavēra, Savienotās Valstis) un *First Data Merchant Services Corp.* (Sanraisa, Florida, Savienotās Valstis), ko sākotnēji pārstāv *P.Bos* un *M.Nissen* un vēlāk — *P.Bos*, advokāti,

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija, ko sākotnēji pārstāv *R. Wainwright*, *W. Wils* un *V.Superti* un vēlāk — *R. Wainwright* un *T. Christoforou*, pārstāvji,

Priekšmets

Prasība atcelt 1. panta piekto ievilkumu Komisijas 2001. gada 9. augusta Lēmumā 2001/782/EK par EK līguma 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/29.373 — *Visa International*)

Rezolutīvā daļa

- 1) Tiesvedību lietā izbeigt pirms sprieduma taisīšanas.
- 2) Prasītāji un Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

(¹) OV C 109, 4.5.2002.

Pirmās instances tiesas 2005. gada 26. oktobrī rīkojums — Ouariachi pret Komisiju

(Lieta T-124/04) ⁽¹⁾

(Prasība par zaudējumu atlīdzību — Kopienas ārpuslīgumiskā atbildība — Zaudējumi, kurus radījis darbinieks, pildot savas funkcijas — Cēloniskas saiknes neesamība)

(2006/C 10/41)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Jamal Ouariachi (Rabat, Maroka) (pārstāvji — F. Blanmailland un C. Verbrouck, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — F. Dintilhac un G. Boudot)

Priekšmets

Prasība atļūdzināt iespējamo kaitējumu, kas prasītājam nodarīts ar Komisijas delegācijas Khartoum (Sudānā) darbinieka šķietami pretlikumīgām darbībām

Rezolutīvā daļa

- 1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepamatotu;
- 2) prasītājs atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 118, 30.4.2004

Pirmās instances tiesas 2005. gada 27. oktobra rīkojums — GAEC Salat/Komisija

(Lieta T-89/05) ⁽¹⁾

(Prasība sakarā ar bezdarbību — Sūdzība par aizsargāto cilmes vietas nosaukumu “Salers” — Regula (EK) Nr. 828/2003 — Komisijas nostājas pieņemšana — Acīmredzama nepieņemamība)

(2006/C 10/42)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: GAEC Salat, Farges (Francija), (pārstāvis — F. Delpeuch, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — F. Clotuche-Duvieusart)

Priekšmets

Prasība sakarā ar bezdarbību, lai atzītu, ka Komisija nav pieņēmusi lēmumu attiecībā uz prasītājas iesniegto sūdzību pret Francijas Republiku.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu;
- 2) prasītāja atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 106, 30.04.2005

Prasība, kas celta 2005. gada 6. oktobrī — Schierhorst/Komisija

(Lieta T-374/05)

(2006/C 10/43)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Rainer Johannes Schierhorst, Džordžtauna (Gajāna) (pārstāvji — S. Rodrigues, A. Jaume, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi

- atcelt iecelējinstiūcijas (ICIN) lēmumu, ar ko ir noraidīta prasītāja sūdzība, kā arī ICIN 2005. gada 5. janvāra lēmumu par iecelšanu — daļā, ar ko ir noteikta viņa pakāpe, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 12. panta 3. punktu, un viņa līmenis, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu 32. pantu tā pašreizējā redakcijā;
- norādīt ICIN uz sekām, kas rodas sakarā ar apstrīdēto lēmumu atcelšanu, un jo īpaši, prasītāja pārkvalifikāciju A* pakāpē, 4. līmenī un uz sekām, to piemērojot ar atpakaļejošu spēku no 2005. gada 1. februāra — datuma, kad stājās spēkā 2004. gada 11. oktobra lēmums par iecelšanu;
- pakārtoti — piespriest Komisijai atļūdzināt kaitējumu, kas prasītājam radies tāpēc, ka viņš netika iecelts amatā A* 10 pakāpē, 4. līmenī ar 2005. gada 1. februāri — datumu, kad stājās spēkā 2005. gada 5. janvāra lēmums par iecelšanu;
- piespriest atbildētājai atļūdzināt visus izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs, kurš nokārtoja vispārējo konkursu COM/A/1/02 administratoriem A7/A6 pakāpē lauksaimniecības jomā, ar apstrīdēto 2005. gada 5. janvāra lēmumu tika iecelts par ierēdni. Piemērojot Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 12. pantu, viņš tika klasificēts jaunajā: A* 6, pakāpē, kas ir zemāka par agrākajām A7/A6 pakāpēm, kuras jaunajā sistēmā atbilst A*8/A*7 pakāpēm.

Pamatojot savus prasījumus, prasītājs izvirza pamatus, kas ir identiski tiem, kurus izvirza prasītāja lietā T-207/05 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV C 193, 06.08.2005., 36. lpp.

Prasība, kas celta 2005. gada 5. oktobrī — Seegmuller/Komisija

(Lieta T-377/05)

(2006/C 10/44)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Magali Seegmuller (Uccle, Beļģija) (pārstāvis — K. H. Hagenaar, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas iecelēj institūcijas 2005. gada 5. jūlija lēmumu, kas liedz prasītājai faktiski uzsākt savu darbu un pildīt uzdevumus kā *Guinée Conakry* delegācijas administrācijas vadītājai;
- principā apstiprināt prasītājas pieteikumu atlīdzināt atbildētājas radītos materiālos zaudējumus un nodarīto morālo kaitējumu apmērā, kas tiks aprēķināts vēlāk;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja, kas ir Komisijas līgumdarbnieks, pieteicās *Congo Brazzaville*) administrācijas vadītāja amatam (sludinājums COM/

2004/2982/F. 2005. gada 5. janvārī viņai tika paziņots, ka atlases komisija ir viņu izvēlējusies. Uz Komisijas ĢD RELEX jautājumu, vai viņa piekrīt būt par citas delegācijas vadītāju, viņa deva savu piekrišanu arī darbībai *Guinee Conakry*.

Kā parasti, prasītāja izgāja medicīnisko pārbaudi, lai delegācijā dotos uz *Guinee Conakry*. Ar 2005. gada 17. marta paziņojumu Komisijas medicīniskā komisija atzina, ka prasītājai nav nepieciešamās fiziskās īpašības, lai darbotos minētajā delegācijā. Pamatojoties uz šo paziņojumu, ĢD RELEX paziņoja prasītājai, ka viņa nevar veikt pienākumus *Guinee Conakry*. Līdz ar to prasītāja iesniedza sūdzību par šo lēmumu, kas ir noraidīta ar apstrīdēto 2005. gada 5. jūlija lēmumu.

Pamatojot savu prasību, prasītāja apgalvo, ka 2005. gada 15. aprīļa lēmuma pieņemšana nav ĢD RELEX direktora kompetencē un ka viņš ir ļaunprātīgi izmantojis savas pilnvaras. Turklāt viņa apgalvo, ka Komisijas medicīniskā komisija ir pieļāvusi kļūdas vērtējumā, proti, viņa uzskata, ka 2005. gada 17. marta ziņojumā nav redzama saprotama saikne starp tajā iekļauto medicīnisko atzinumu un izdarītajiem secinājumiem.

Prasība, kas celta 2005. gada 7. oktobrī — Marenco/Komisija

(Lieta T-378/05)

(2006/C 10/45)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Guliano Marenco (Brisele, Beļģija) (pārstāvji: A. Pappalardo, M. Merola, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt algu, kas noteikta prasītājam 2005. gada janvārī (pedēja nostrādātāja mēnesī),
- jo nosakot šo algu, nav ņemts vērā pamatalgas pieaugums, kas paredzēts Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 7. panta 4. punktā;
- jo ir norādīts reizināšanas koeficients 0,9982852, nevis 1;

- atcelt lēmumu par pensijas piešķiršanu un tās apmēra aprēķināšanu prasītājam, ko 2005. gada 31. janvārī ir pieņēmis Individuālo maksājumu pārvaldības un izmaksu biroja Pensiju nodaļas vadītājs,
- jo tajā nav ņemts vērā pamatalgas pieaugums, kas paredzēts Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 7. panta 4. punktā;
- jo klasifikācijā, izbeidzot dienesta attiecības, ir norādīts skaitlis 0,9982852, nevis 1;
- jo tajā pensija ir piešķirta atbilstoši klasifikācijai A* 16/03, nevis A* 16/06 [pakāpē];
- atcelt 2005. gada 1. jūlija lēmumu, ko pieņēmis Personāla un administrācijas direktorāta ģenerāldirektors (ADMIN.B. 2 — SHS/amd — D (05)15121), kurā ir noraidītas divas prasītāja sūdzības (Nr. R/266/05 un R/298/05);
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs, bijušais Komisijas Juridiskā dienesta ģenerāldirektora vietnieks, kas pensionējās 2005. gada februārī, pirms dienesta attiecību izbeigšanās bija klasificēts pakāpē A* 16 un līdz 2004. gada beigām saņēma algas pieaugumu, kas paredzēts Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 7. panta 4. punktā. Saskaņā ar Civildienesta noteikumu grozījumiem, kas stājās spēkā 2004. gada 1. maijā, viņa pamatalgai bija piemērojams reizināšanas koeficients 0,9580274, kas atspoguļoja starpību starp pamatalgām, kuras paredzētas viņa pakāpei un līmenim atbilstoši vecajiem un jaunajiem Civildienesta noteikumiem.

2005. gada 1. janvārī prasītājs sasniedza savas pakāpes 6. līmeni. Tā kā pamatalgas, kas šim līmenim paredzētas vecajos un jaunajos Civildienesta noteikumos, ir vienādas, prasītājs uzskata, ka viņam tomēr ir piemērojams reizināšanas koeficients "1". Taču no minētā mēneša gan viņa pēdējā algas lapā, gan lēmumā par pensijas piešķiršanu un tās apmēra aprēķināšanu bija norādīts reizināšanas koeficients 0,9982852. Turklāt algas pieaugums, kas paredzēts Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 7. panta 4. punktā, nebija ietverts viņa algā par 2005. gada janvārī un tādējādi netika ņemts vērā, nosakot pensiju, ko aprēķina, pamatojoties uz algu par minēto mēnesi. Visbeidzot, lēmumā par pensijas piešķiršanu prasītājs bija klasificēts pakāpes 3., nevis 6. līmenī.

Pamatojot savu prasību, prasītājs norāda, ka ir pārkāpts Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 2. panta 2. punkts, 7. panta 4. punkts un 8. panta 2. punkts. Tāpat viņš norāda, ka ir pārkāpta viņa tiesiskā palāvība, kas radās, aptuveni aprēķinot pensiju, ko viņš veica, izmantojot informātikas rīku (tā saucamo "kalkulatoru"), ko Komisija ir nodrošinājusi darbiniekiem. Kā

norāda prasītājs, "kalkulators" paredzēja, ka, aprēķinot pensiju, tiek ņemts vērā attiecīgais [algas] pieaugums.

Prasība, kas celta 2005. gada 14. oktobrī — Zuffa/ITSB

(Lieta T-379/05)

(2006/C 10/46)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Zuffa, LLC, Lasvegasa (Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji — S. Malynicz, Barrister un M. Blair, Solicitor)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi

- atcelt Apelāciju pirmās padomes 2005. gada 8. augusta lēmumu lietā R 24/2005-1;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "ULTIMATE FIGHTING" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 16., 25., 28. un 41. klasē — reģistrācijas pieteikums Nr. 002 766 590

Pārbaudītāja lēmums: noraidīt reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz visām reģistrācijas pieteikumā norādītajām precēm un pakalpojumiem

Apelāciju padomes lēmums: apelāciju noraidīt

Izvirzītie pamati: izteiciens "ULTIMATE FIGHTING" kopumā attiecībā uz visām pieteiktajām precēm un pakalpojumiem nav sugas vārds vai bieži izmantots jēdziens. Apelāciju padome nav pietiekamā mērā izvērtējusi preču zīmi kopumā saistībā ar visām precēm un pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem iesniegts reģistrācijas pieteikums.

Prasība, kas celta 2005. gada 10. oktobrī — Buendía Sierra pret Komisiju**(Lieta T-380/05)**

(2006/C 10/47)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: José Luis Buendía Sierra (Brisele, Beļģija) (pārstāvji — M. van der Woude, V. Landes, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi

- atcelt Juridiskā dienesta ģenerāldirektora lēmumu, kas, veicot 2004. gada paaugstināšanu amatā, viņam piešķir tikai četrus ģenerāldirektorāta priekšrocības punktus, ko apstiprināja un pasludināja par galīgo lēmumu iecelējinstiitūcijas lēmums par sūdzības noraidīšanu;
- atcelt iecelējinstiitūcijas lēmumu, kas, veicot 2004. gada paaugstināšanu amatā, prasītājam nepiešķir nevienu īpašās priekšrocības "Paaugstināšanas amatā par papildus darbību veikšanu instiitūcijas interesēs komiteja" punktu;
- atcelt iecelējinstiitūcijas lēmumu, kas, veicot 2004. gada paaugstināšanu amatā, prasītājam piešķir 20 punktus un 40 punktus paaugstināšanai A4 kategorijā, veicot šo paaugstināšanu, A4 kategorijas ierēdņu 2004. gada amatā paaugstināšanas nopelnu sarakstu, 2004. gada amatā paaugstināšanas ietvaros A5 kategorijā paaugstināto ierēdņu sarakstu un, jebkurā gadījumā, lēmumu par prasītāja vārda neierakstīšanu šajos sarakstos;
- atcelt, ja ir vajadzīgs, lēmumu par sūdzības noraidīšanu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības atbalstam prasītājs norāda uz līdzīgiem pamatiem, kas ir jau norādīti lietā T-311/04 ⁽¹⁾, ko ir iesniedzis šis pats prasītājs.

⁽¹⁾ OV C 262, 23.10.2004, 44. lpp.

Prasība, kas celta 2005. gada 10. oktobrī — Di Bucci pret Komisiju**(Lieta T-381/05)**

(2006/C 10/48)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Vittorio Di Bucci (Brisele, Beļģija) (pārstāvis — M. van der Woude, V. Landes)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi

- atcelt Juridiskā dienesta ģenerāldirektora oficiālu nodomu, veicot 2004. gada paaugstināšanu amatā, piešķirt viņam tikai četrus ģenerāldirektorāta priekšrocības punktus, ko apstiprināja un pasludināja par galīgo ģenerāldirektora lēmums par sūdzības noraidīšanu;
- atcelt personāla un administrācijas ģenerāldirektora lēmumu, kas, veicot 2004. gada paaugstināšanu amatā, viņam nepiešķir nevienu īpašās priekšrocības "Paaugstināšanas amatā par instiitūcijas interesēs veikto darbu komiteja" punktu ("PPCP");
- atcelt Personāla un administrācijas ģenerāldirektora lēmumus, kas, veicot 2004. gada paaugstināšanu amatā, viņam piešķir 20 punktus un — paaugstināšanas amatā līdz A4 kategorijai nolūkā — 40 punktus; to ierēdņu sarakstu, kam piešķirti PPCP; A5 kategorijas ierēdņu 2004. gada amatā paaugstināšanas nopelnu sarakstu pēc Paaugstināšanas amatā komitejām; 2004. gada amatā paaugstināšanas ietvaros A4 kategorijā paaugstināto ierēdņu sarakstu un, jebkurā gadījumā, lēmumu neiekļaut viņa vārdu minētajos sarakstos;
- atcelt, ja ir nepieciešams, lēmumu par sūdzības noraidīšanu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītājs izvirza pamatus, kas ir līdzīgi lietā T-311/04 ⁽¹⁾ izvirzītajiem pamatiem.

⁽¹⁾ OV C 262, 23.10.2004., 44. lpp.

Prasība, kas celta 2005. gada 10. oktobrī — Wilms pret Komisiju

(Lieta T-386/05)

(2006/C 10/49)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Günter Wilms (Brisele, Beļģija) (pārstāvji — M. van der Woude, V. Landes, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi

- atcelt Juridiskā dienesta ģenerāldirektora oficiālu nodomu, veicot 2004. gada paaugstināšanu amatā, piešķirt prasītājam divus ģenerāldirektorāta priekšrocības punktus, ko apstiprināja un pasludināja par galīgo ģenerāldirektora lēmums par sūdzības noraidīšanu;
- atcelt Personāla un administrācijas ģenerāldirektora lēmumu, kas, veicot 2004. gada paaugstināšanu amatā, viņam nepiešķir nevienu īpašās priekšrocības "Paaugstināšanas amatā par institūcijas interesēs veikto darbu komiteja" punktu ("PPCP");
- atcelt Personāla un administrācijas ģenerāldirektora lēmumus, kas, veicot 2004. gada paaugstināšanu amatā, viņam piešķir 17 punktus un — paaugstināšanas amatā līdz A5 kategorijai nolūkā — 36 punktus; to ierēdņu sarakstu, kam piešķirti PPCP; A6 kategorijas ierēdņu 2004. gada amatā paaugstināšanas nopelnu sarakstu pēc Paaugstināšanas amatā komitejām; 2004. gada amatā paaugstināšanas ietvaros A5 kategorijā paaugstināto ierēdņu sarakstu un, jebkurā gadījumā, lēmumu neieklaut viņa vārdu minētajos sarakstos;
- atcelt, ja ir nepieciešams, lēmumu par sūdzības noraidīšanu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītājs izvirza pamatus, kas ir līdzīgi lietā T-311/04 ⁽¹⁾ izvirzītajiem pamatiem.

⁽¹⁾ OV C 262, 23.10.2004., 44. lpp.

Prasība, kas celta 2005. gada 13. oktobrī — Chatziioannidou/Komisija

(Lieta T-387/05)

(2006/C 10/50)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eleni Chatziioannidou (Auderghem, Beļģija) (pārstāvis — S. A. Pappas, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt *Autorité Investie du Pouvoir de Nomination (AIPN)* [Iecelēj institūcijas] 2005. gada 8. jūlija lēmumu, ar ko tiek noraidīta prasītājas iesniegtā sūdzība attiecībā uz lēmumu par viņas tiesību uz pensiju pārcelšanu uz Kopienas sistēmu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja — Komisijas ierēdne — iesniedza pieteikumu pārcelt uz Kopienas sistēmu tiesības uz pensiju, ko viņa ieguva Grieķijā pirms sāka strādāt Komisijā. Savā prasības pieteikumā viņa apstrīd izdienas gadu skaita aprēķina metodi, kāda ir jāņem vērā atbilstoši Kopienas pensiju sistēmai, pamatojoties uz jau pārskaitītajām rezervēm. Prasītāja jo īpaši norāda ka līdz *euro* ieviešanai, Komisija konvertēja pārskaitītās rezerves citā valūtā, nevis Beļģijas frankos, nevis balstoties uz aprēķina dienā spēkā esošo valūtas kursu, bet uz vidējo valūtas kursu, kura mērķis bija atspoguļot monetārās svārstības iemaksu laikā. Tomēr, pēc *euro* galīgās ieviešanas pārejas perioda beigām, proti — sākot ar 2002. gada 1. janvāri — Komisija vairāk neizmantoja šo aprēķina metodi, bet ņēma vērā valsts kašu pārskaitīto *euro* summu.

Prasītāja uzskata ka, viņas gadījumā, atteikšanās no vidējās valūtas kursa [likmes] aprēķināšanas metodes radīja ievērojamu tai piešķirto izdienas gadu skaita samazinājumu. Pamatojoties uz to, viņa norāda uz Padomes Regulas Nr. 1103/97 3. panta, kurā noteikts, ka *euro* ieviešana nemaina tiesisko instrumentu noteikumus, pārkāpumu. Tāpat viņa izvirza nediskriminācijas principa pārkāpumu, tiktāl, ciktāl ierēdņim, kurš atrodas tieši tādos pašos apstākļos, nepiešķir tādu pašu Kopienas izdienas gadu skaitu, atkarībā no tā, vai viņa pieteikums par pensijas tiesību pārcelšanu bija iesniegts pirms vai pēc *euro* ieviešanas.

Prasība, kas celta 2005. gada 20. oktobrī — Grünheid/Komisija**(Lieta T-388/05)**

(2006/C 10/51)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sabine Grünheid (Overijse, Beļģija) (pārstāvis — E. Boigelot, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt 2004. gada 6. oktobra lēmumu, kas tai tika paziņots 2004. gada 18. novembrī, jo tajā ir norādīta prasītājas klasifikācija A*8 pakāpē, kā arī atcelt visus sekojošos un/vai ar to saistītos aktus;
- atcelt 2005. gada 6. jūlija grozīto lēmumu, kas tai paziņots tā paša gada 12. jūlijā un ar kuru ir noraidīta prasītājas 2005. gada 18. februārī reģistrētā sūdzība Nr. R/162/05;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja, kuru kā ierēdni 2003. gadā pieņēma darbā Komisija, ar šo prasību apstrīd savu galējo klasifikāciju bijušajā A7 pakāpē, kas pašreiz atbilst A*8 pakāpei. Tā uzskata, ka, ņemot vērā iepriekšējo profesionālo pieredzi, ko tā guvusi pirms pieņemšanas darbā Komisijā, iespējams vairāk kā 12 gadu garumā, to vajadzēja klasificēt A6 pakāpē, kas tagad ir A*10 pakāpe.

Savas prasības pamatojumam prasītāja norāda, ka ir pārkāpts Civildienesta noteikumu 31. panta 2. punkts, redakcijā, kura bija spēkā līdz 2004. gada 1. maijam, Komisijas lēmumi par kritērijiem, kas ir piemērojami, iecelot attiecīgā pakāpē, administratīvais rīkojums par jauno ierēdņu klasifikāciju, kā arī ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā. Turklāt tā norāda uz vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, jo Komisija jau agrāk iecēla augstākās pakāpēs zemāk kvalificētus vai vienlīdzīgi ar prasītāju kvalificētus ierēdņus. Visbeidzot, prasītāja atsauca uz tiesiskās palāvības principa un rūpības pienākuma pārkāpumu.

Prasība, kas celta 2005. gada 20. oktobrī — Ole Eistrup pret Eiropas Parlamentu**(Lieta T-389/05)**

(2006/C 10/52)

Tiesvedības valoda — dāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Ole Eistrup (Knebel, Dānija) (pārstāvis — S. E. Hjelmberg, advokats)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītāja prasījumi

- atcelt atbildētāja 2004. gada 13. decembra lēmumu un atbildētāja 2005. gada 12. jūlija atbildi;
- piespriest atbildētājam samaksāt kompensāciju *euro* 203 357 par negūtajiem ienākumiem periodā no 1998. gada 1. jūnija līdz 2002. gada 1. septembrim, ar procentiem;
- piespriest atbildētājam samaksāt prasītājam *euro* 200 000 par nemateriālu kaitējumu, ar procentiem;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs, kas ir nodarbināts Parlamenta Dāņu valodas tulkošanas nodaļā, vēlējas tikt atjaunots savā amatā pēc tam, kad viņš bija paņēmis atvaļinājumu personīgu iemeslu dēļ no 1992. gada 1. augusta līdz 1996. gada 31. jūlijam. Tomēr to bija iespējams izdarīt tikai no 2002. gada 1. oktobra, jo Parlaments nevarēja atrast tādu brīvu amatu, kas atbilstu prasītāja kategorijai un kvalifikācijām pirms šī datuma.

Sava prasības pieteikuma atbalstam prasītājs norāda, ka viņš ir izpildījis savu pienākumu samazināt savus zaudējumus saistībā ar viņa prasījumu kompensēt neiegūtos ienākumus.

Prasītājs arī norāda, atbildētāja pārmestās nelikumīgas jautājuma izskatīšanas dēļ prasītājs ir ticis nostādīts neziņas un raižpilnā stāvoklī un ka ar atbildētāja rīcību ir nepārprotami pārkāptas prasītāja tiesības un katram pilsonim esošā palāvība uz Kopienas tiesisko sistēmu.

Prasība, kas celta 2005. gada 17. oktobrī — Pickering/Komisija

(Lieta T-393/05)

(2006/C 10/53)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Stephen Pickering (*La Hulpe*, Beļģija) (pārstāvis — N. Lhoest, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt prasītāja darba samaksas lapas par 2004. gada decembri, 2005. gada janvāri un februāri un visas turpmākās darba samaksas lapas, ciktāl uz tām attiecas 2004. gada 22. marta Regulas Nr. 723/2004, ar ko groza Eiropas Kopienu civildienesta noteikumus, kā arī Regulas Nr. 856/2004, ar ko nosaka jaunos korekcijas koeficientus, un Regulas Nr. 31/2005, ar ko tie tiek piemēroti, nelikumīgās tiesību normas,
- vajadzības gadījumā atcelt Iecelēj institūcijas 2005. gada 4. jūlija lēmumu, ar kuru noraidīta prasītāja sūdzība, (R/299/05),
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs, Komisijas ierēdnis, ir Apvienotās Karalistes pilsonis. Pirms Regulas Nr. 723/2004⁽¹⁾, ar ko groza Civildienesta noteikumus, spēkā stāšanās prasītājs regulāri izmantoja iespēju pārskaitīt daļu no darba samaksas uz savu izcelsmes valsti. Atbilstoši spēkā esošajiem noteikumiem pārskaitītā daļa tika palielināta par summu, kas radās, piemērojot "korekcijas koeficientu", kas saprātīgi atspoguļoja dzīves dārdzības atšķirības starp valsti, kurā ierēdnis strādā, un viņa izcelsmes valsti.

Jaunie civildienesta noteikumi — pretēji tiem, kas agrāk bija spēkā, — paredz stingrus noteikumus šādiem pārskaitījumiem. Turklāt piemērojams "korekcijas koeficients" vairs nav vienāds ar to, kas piemērojams to ierēdņu darba samaksai, kas strādā valstī, uz kuru tiek veikts pārskaitījums. Šādiem ierēdņiem tiek piemērots koeficients, kas aprēķināms, pamatojoties uz dzīves dārdzību valsts galvaspilsētā, bet koeficients, kas piemērojams pārskaitījumiem, tiek aprēķināts, pamatojoties uz vidējo dzīves dārdzību pārskaitījumu valstī. Visbeidzot, jaunās tiesību normas pārtrauc korekcijas koeficientu piemērošanu pensijām.

Savas prasības pamatojumam, ciktāl tā vērsta pret darba samaksas pārskaitījumu uz izcelsmes valsti kārtību, prasītājs

atsaucas uz iebildi par Regulas Nr. 723/2004 prettiesiskumu, uzsverot, pirmkārt, šās regulas kļūdaino pamatojumu. Turpinājumā viņš apgalvo, ka ir pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips, ciktāl jaunā sistēma paredz atšķirīga koeficienta piemērošanu ierēdņiem, kas strādā valstī, uz kuru tiek veikts pārskaitījums. Tāpat prasītājs atsaucās uz tiesiskās paļāvības principu, iegūtajām tiesībām un tiesisko drošību, kā arī uz pienākuma ievērot ierēdņu intereses pārkāpumu.

Attiecībā uz pensiju programmu, papildus trim izvirzītajiem pamatiem prasītājs atsaucas uz bijušo ierēdņu tiesību brīvi izvēlēties dzīvesvietu pārkāpumu, ciktāl pēc darba tiesisko attiecību pārtraukšanas tiek veicināta uzņēmējdarbības veikšana valstīs, kur dzīves dārdzība ir mazāka.

(¹) Padomes 2004. gada 22. marta Regula (EK, Euratom) Nr. 723/2004, ar ko groza Eiropas Kopienu civildienesta noteikumus, kā arī Eiropas Kopienu pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību, OV L 124, 27.04.2004., 1. lpp.

Prasība, kas celta 2005. gada 17. oktobrī — Valero Jordana pret Komisiju

(Lieta T-394/05)

(2006/C 10/54)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Gregorio Valero Jordana (Brisele, Beļģija) (pārstāvji — M. Merola, I. van Schendel, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi

— atcelt

- a) Juridiskā dienesta ģenerāldirektora lēmumu, ar kuru, īstenojot 2004. gada paaugstināšanu amatā, prasītājam nav piešķirti priekšrocības punkti, kas paredzēti Vispārīgo noteikumu, ar kuriem īsteno Civildienesta noteikumu 45. pantu, 5. panta 2. punkta a) apakšpunktā, kā tas izriet no informācijas sistēmas Sysper 2, un kas apstiprināts ar iecelēj institūcijas 2004. gada 16. novembra lēmumu, ar kuru noraidīta prasītāja 2004. gada 4. oktobra sūdzība;

b) punktu, kas, izskatot apelāciju, 2004. gada paaugstināšanas amatā laikā piešķirti citu iemeslu dēļ, nekā nopelnu novērtējums šajā laikposmā, priekšrocības punktu par darbu iestādes interesēs un pārejas laika priekšrocības punktu piešķiršanu;

c) saistībā ar b) apakšpunktā minētajiem punktiem, A 5 kategorijas ierēdņu nopelnu sarakstu, kas sastādīts, īstenojot 2004. gada paaugstināšanu amatā, un publicēts 2004. gada 20. septembra *Informations administratives* Nr. 114-2004 un 2004. gada 27. septembra Nr. 119-2004, uz A 4 kategoriju paaugstināto ierēdņu sarakstu, kas sastādīts, īstenojot 2004. gada paaugstināšanu amatā, un publicēts 2004. gada 30. novembra *Informations administratives* Nr. 130-2004; kā arī lēmumu neiekļaut prasītāja vārdu minētajos sarakstos;

— piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības atbalstam prasītājs izvirza prasības pamatus, kas ir līdzīgi lietā T-385/04 ⁽¹⁾ izvirzītajiem pamatiem.

⁽¹⁾ OV C 284, 20.11.2004, 27. lpp.

Prasība, kas celta 2005. gada 7. novembrī — *Tesoka*/Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonds

(Lieta T-398/05)

(2006/C 10/55)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Sabrina Tesoka* (Overijse, Beļģija) (pārstāvis — *J.-L. Fagnart*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonds

Prasītājas prasījumi:

- atcelt 2005. gada 14. oktobra lēmumu par noraidīšanu;
- atzīt, ka prasītāja var iegūt visus pabalstus un priekšrocības, uz kurām viņa var pretendēt pēc aiziešanas no darba 2005. gada 2. augustā saskaņā ar Regulas Nr. 1860/76 17. panta 2. punkta otro daļu, kas ir grozīta ar 2005. gada 24. jūnija Regulas (EK) Nr. 1111/2005 1. panta 8. punktu;

— piespriet atbildētājam samaksāt prasītājam noteiktos zaudējumus EUR 35 000 apmērā un nokavējuma procentus 7 % apmērā, sākot no 2005. gada 2. augusta;

— piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja, kas ir atbildētājas personāla locekle kopš 2001. gada, ir aizgājusi no darba 2005. gada 2. augustā, lai saņemtu Regulā Nr. 1111/2005 noteiktās finansiālās priekšrocības personāla locekļiem, kas aiziet no darba līdz 2005. gada 4. augustam. Savā prasībā prasītāja apgalvo, ka atbildētāja noraidīja tās lūgumu izmaksāt pabalstu, uz kuru viņai ir tiesības, un izsniegt dokumentus, kas viņai ir nepieciešami, lai savas dzīves vietas valstī saņemtu sociālās nodrošināšanas pakalpojumus, un lūdz atcelt lēmumu, kas attiecas uz šo noraidījumu, kā arī atlīdzināt zaudējumus, kas viņai, iespējams, ir nodarīti.

Savu prasību viņa pamato ar Regulas Nr. 1860/76 17. panta 2. punkta otrās daļas, kas ir grozīts ar Regulas (EK) Nr. 1111/2005 1. panta 8. punktu, Eiropas Kopienu pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 28.a panta un Komisijas 1988. gada 13. janvāra Regulas Nr. 91/88 normu pārkāpumu, kā arī ar tiesiskās palāvības principa pārkāpumu.

Prasība, kas celta 2005. gada 21. oktobrī — *Wils*/Eiropas Parlaments

(Lieta T-399/05)

(2006/C 10/56)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Dieter Wils*, *Altrier* (Luksemburga) (pārstāvji — *G. Vandersanden*, *C. Ronzi*, *avocats*)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītāja prasījumi

- Ar atpakaļejošu spēju no 2004. gada 1. jūlija atcelt prasītāja algas lapu no 2005. gada 1. janvāra, ciktāl tajā pensiju programmas iemaksas likme palielināta līdz 9,75 % un tātad viņam atlīdzināt iemaksas daļu, kas atbilst likmes palielinājumam. Tā rezultātā turpmākajās algas lapās atjaunot iemaksas likmi atbilstoši pirms 2004. gada 1. jūlija noteiktajam līmenim.
- Piespriet Eiropas Parlamentam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs, Parlamenta ierēdnis, ar savu prasību apstrīd pensiju programmas iemaksu likmes palielināšanu līdz 9,75 %, kas noteikta ar Statūtu XII pielikumu, kurš stājās spēkā 2004. gada 1. maijā. Savus prasījumus pamatojot, prasītājs norāda uz minētā Pielikuma pretlikumību, attiecībā uz Statūtu 83. panta 4. punktu, redakcijā, kas bija piemērojama pirms 2004. gada 1. maija. Šī pēdējā norma atļauj grozīt apstrīdēto likmi tikai, lai nodrošinātu ieņēmumu un izdevumu līdzsvaru. Tomēr prasītājs uzskata, ka šajā gadījumā palielinājums noteikts citu iemeslu dēļ, proti, lai novērstu jau pastāvošu deficītu Kopienas pensiju sistēmā.

Turklāt prasītājs apgalvo, ka kritēriji, kurus *Eurostat* izmantojis ieņēmumu un izdevumu līdzsvara aprēķināšanai, balstās uz parametriem, kuri izraisa kļūdainus aprēķinus. Viņš atsaucas uz samērīguma principa pārkāpumu, ciktāl attiecīgais palielinājums pārsniedz ieņēmumu un izdevumu līdzsvara atjaunošanai tieši nepieciešamo. Visbeidzot, prasītājs atsaucas uz viņa tiesiskās palāvbības pārkāpumu, ko izraisījis tas, ka Parlamentam būtu bijis jāizskaidro, ka tas atļaus iemaksas likmes palielinājumu tikai tiešā saistībā ar ieņēmumu un izdevumu līdzsvarošanu.

Prasība, kas celta 2005. gada 15. novembrī — *MyTravel/Komisija*

(Lieta T-403/05)

(2006/C 10/57)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *MyTravel Group plc* (Rošdeila (Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — *D. Pannick, QC, A. Lewis, Barrister, M. Nicholson, S. Cardell, B. McKenna, Solicitors*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi

— atcelt pilnībā vai, pakārtoti — daļā pēc Tiesas ieskats, Komisijas lēmumu (kas ir paziņots prasītājas padomei ar 2005. gada 5. septembra un 2005. gada 12. oktobra

vēstulēm), ar ko prasītājai netika piešķirta atļauja piekļūt Komisijas ziņojumam, kuru Komisija sastādīja pēc Pirmās instances tiesas 2002. gada 6. jūnija sprieduma lietā T-342/99 *Airtours/Komisija*, kā arī vairākiem projektiem, darba ziņojumiem un piezīmēm, kuri vai nu attiecas uz šī lēmuma sagatavošanu vai atrodas lietas materiālos saistībā ar Komisijas lēmumu, kas tika atcelts ar iepriekš minēto spriedumu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja (turpmāk tekstā — "*Airtours plc.*") iesniedza prasību, lūdzot atcelt Komisijas lēmumu saistībā ar prasītājas apvienošanu ar citu sabiedrību. Tiesa ar spriedumu lietā *Airtours/Komisija* atcēla šo lēmumu, kā to bija lūgusi prasītāja. Pēc tam prasītāja cēla vēl vienu prasību (lieta T-212/03 *MyTravel/Komisija*), ar ko lūdza atlīdzināt iespējamus zaudējumus, kuri radušies, Komisijai savā darbībā kļūdaini piemērojot un pārkāpjot Kopienas tiesības, kā rezultātā lēmums tika atcelts.

Šīs otrās tiesvedības kontekstā prasītāja, pamatojoties uz Regulu 1049/2001 (¹), lūdza Komisiju piešķirt tai piekļuvi ziņojumam, ko pēc sprieduma sagatavoja Komisijas dienesti, kā arī vairākiem projektiem, darba ziņojumiem un piezīmēm, kuri vai nu attiecas uz šī lēmuma sagatavošanu vai atrodas lietas materiālos saistībā ar Komisijas lēmumu, kurš tika atcelts. Ar apstrīdēto lēmumu Komisija noraidīja prasītājas lūgumu, uzskatot, ka ir jāpiemēro Regulas 1049/2001 4. panta 2. un 3. punktā noteiktie izņēmumi attiecībā uz tiesvedības un juridisku konsultāciju aizsardzību, pārbaūžu, izmeklēšanas un revīziju mērķiem vai Komisijas lēmumu pieņemšanas procesu.

Prasītāja lūdz atcelt šo lēmumu. Tā detalizēti apstrīd Komisijas apgalvojumus par to, ka noteiktus dokumentus nevar atklāt, lai nodrošinātu tiesvedības un juridisko procesu aizsardzību un uzskata, ka Komisija nevar atsaukties uz tādām iepriekšējām tiesvedībām kā lietā T-342/99, kur tā jau ir slēgta, lai nepieļautu tādu dokumentu atklāšanu, kuri ir būtiski, lai panāktu taisnīgu risinājumu atsevišķā, notiekošā tiesvedībā.

Attiecībā uz pārbaūžu aizsardzību prasītāja apgalvo, ka Komisijas veiktais ierosinātās apvienošanās novērtējums nav pārbaude tādā nozīmē, lai piemērotu izņēmumu un ka izņēmums neattiecas uz iekšējām izmeklēšanām, ne arī uz jau slēgtām izmeklēšanām. Turklāt prasītāja uzskata, ka atklāšana nekaitēs izmeklēšanu mērķim līdzīgās apvienošanās procedūrās. Turklāt prasītāja apstrīd Komisijas apgalvojumu, ka iekšējā revīzija, kas vērsta uz administratīvo procedūru modernizēšanu, nevarētu būt neatkarīga, ja tās ieteikumi un konstatējumi tiktu publicēti.

Visbeidzot, prasītāja uzskata, ka Komisija nav pierādījusi, ka atklāšana būtiski kaitētu tās lēmumu pieņemšanas procesam nākotnē, jo ziņojums, kuru lūdza atklāt, neattiecas uz to, kā lēmumus pieņems turpmāk, bet uz to, kā tie kļūdaini pieņemti iepriekš, pārskatāmību nevar pielīdzināt nepamatotam ārējam spiedienam un pieprasītā atklāšana neietekmēs Kopienas tiesiskās kārtības stabilitāti.

Noslēgumā prasītāja apgalvo, ka pieprasīto dokumentu atklāšana ir pamatota ar vispārējas nozīmes sabiedrības interesēm.

(¹) OV L 145, 31/05/2001., 43. lpp.

Prasība, kas celta 2005. gada 9. novembrī — Alessandro Cavallaro/Komisija

(Lieta T-406/05)

(2006/C 10/58)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Alessandro Cavallaro* (Roma, Itālija) (pārstāvis — *Carlo Forte*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt iecelējinstiūcijas 2005. gada 10. augusta Lēmumu ADMIN.B.2-ABF/adm-D(05)18560;
- pakārtoti — atjaunot termiņus, kādos var iesniegt prasību atcelt 2002. gada 27. februāra Lēmumu ADMIN-B-3 Nr. 10577 un 2002. gada 14. novembra Lēmumu ADMIN-B-3 Nr. 53089;
- pakārtoti un aizstājot iepriekšējo prasījumu — atzīt par pieņemamu iebildi par prettiesiskumu, kas vērsta uz to, lai par nepiemērojamiem atzītu 2002. gada 27. februāra Lēmumu ADMIN-B-3 Nr. 10577 un 2002. gada 14. novembra Lēmumu ADMIN-B-3 Nr. 53089, atzīstot prasītājam

tiesības saņemt ar ekspatriācijas pabalstu saistītās summas, sākot no 2001. gada 1. decembra, par visu laika posmu, ko viņš nostrādājis Eiropas Kopienu Komisijā Briselē, ieskaitot nokavējuma naudu un procentus;

- piespriet atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs apstrīd iecelējinstiūcijas 2005. gada 10. augusta lēmumu, kurā tā atteikusies viņam piešķirt Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. pantā paredzēto pabalstu, un lūdz, lai viņam atzītu tiesības saņemt ar šo pabalstu saistītās summas, sākot no 2005. gada 1. marta, par visu laika posmu, ko viņš nostrādājis Komisijas pārstāvniecībā Romā.

Šajā sakarā viņš ir norādījis, ka jau 2002. gadā pēc stāšanās darbā Komisijā, šī pati instiūcija viņam atteikusies piešķirt ekspatriācijas pabalstu 16 % apmērā, jo visā piecu gadu laika posmā, par kuru ir veicams pabalsta aprēķins, kā tas ir paredzēts Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrajā ievilkumā, prasītājs profesionālo darbību veica Briselē.

Pēc tam prasītājs tika pārcelts darbā uz Komisijas pārstāvniecību Romā un atkārtoti pieprasīja atbildētājam viņam piešķirt tiesības saņemt šo pašu pabalstu. Šī prasība ir vērsta pret lēmumu noraidīt šo jauno pieteikumu.

- Savu apgalvojumu pamatojumam prasītājs atsauca uz Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta nepareizu piemērošanu
- un pretrunīgu pamatojumu, kā arī faktisku kļūdu, kas pieļauta saistībā ar dokumentiem, kuri iesniegti par laika posmu no 1990. līdz 1995. gadam; šajā jautājumā prasītājs atkārtoti ir norādījis, ka no 1990. līdz 1995. gadam viņš dzīvoja ārpus Itālijas un ka no 1992. līdz 1995. gadam viņš nebija students Itālijā; jebkurā gadījumā Apstrīdētajā lēmumā iekļautie Komisijas apgalvojumi ir pretrunā 2002. gada lēmumos iekļautajiem apgalvojumiem;
- un pretrunīgu pamatojumu, ciktāl iecelējinstiūcija pieņem, ka no 1990. gada jūlija līdz 1995. gada jūlijam prasītājs dzīvoja Itālijā; šajā sakarā ir pierādīts, ka nepietiek ar vienkāršu prasītāja paziņojumu, kuru viņš sniedzis laikā, kad strādāja kā palīgdarbinieks, un saskaņā ar kuru par viņa darbavietu bija jānosaka *Ariccia* (Itālijā), lai pierādītu, ka viņam bija nodoms palikt šajā vietā uz pastāvīgu dzīvi un saglabāt ar šo vietu parasto sociālo saikni.

III

(Paziņojumi)

(2006/C 10/59)

Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

OV C 330, 24.12.2005.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 315, 10.12.2005.

OV C 296, 26.11.2005.

OV C 281, 12.11.2005.

OV C 271, 29.10.2005.

OV C 257, 15.10.2005.

OV C 243, 1.10.2005.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
